

دامەزراندنى دەولەتى سەفەوى لە ئێران

م. نعمت شەھاب حاجى

بەشى میژوو، کۆلیژی ئاداب، زانکۆی سەلاحەدین، هەولێر، هەرێمی کوردستان، عێراق

nimat.haji@su.edu.krd

پ.د. خەلیل عەلى موراد

بەشى میژوو، کۆلیژی ئاداب، زانکۆی سەلاحەدین، هەولێر، هەرێمی کوردستان، عێراق

khalil.murad@su.edu.krd

پوخته

دامەزرانی دەولەتی سەفەوی لە ساڵی ۱۵۰۱ لە سەر دەستی شا سەفەوی یەکەم (۱۵۰۱-۱۷۲۲) بە یەکن لە قۆناغە گرنەکانی میژووی نوێی ئێران دەژمێردرێت. ئەگەرچی هەندێ لە توێژەرانی پێیان وایە کەوا بنەمالەى سەفەوییەکان بە تەما بوون، تا لە رینگەى چەسوپاندنی مەزھەبى شیعه دەولەتییکی نەتەوہیى لە ئێران بنیات بنێن، بەلام بەلگە یەکی زۆر لە بەردەستدا نییە پالپشتیی ئەم بۆچوونە بکات. هەرچۆنی بێ دەتوانین دەولەتی سەفەوی بە سەرەتای بە دیارکەوتنی بیری نەتەوہیى لە سنووری ئەم دەولەتە دابنێین، بەلام سەقا مگییری بە خۆیەو نەبینی، تا کار بەو بەگات دەولەتییکی نەتەوہیى نوێ دابمەزرێت. لە سۆنگەى ئەم باسەو هەولمان داوہ بە وردی تیشک بخەینە سەر بنەچەى خیزانی سەفەوی و ھۆکارەکانی بە دیارکەوتن و گەشەسەندن و ھەروەھا شیوازی بە دەسەلات گەیشتنیان. لەم ڕووەو توێژینەوہکە ھەول دەدات شەن و کەوی لایەنە گرنەکانی پالنەری ئایینی، کۆمەلایەتی، سیاسی، سەربازی و تەنانەت ناوچە گرنەکانی ژێر دەسەلاتی بنەمالەى سەفەوی بکات. لەگەڵ دەرختنی گرنەترین ھۆکارەکانی پشت ئەو ھەنگاوا نەى پالیان بە سەمایل میرزای کورپی شیخ حەیدەرەوہ نا بۆ دامەزراندنی دەولەتییکی سەربەخۆ لە

زانباریەکانی توێژینەوہ

بەرەواری توێژینەوہ:

وہرگرتن: ۲۰۲۲/۳/۲۷

پەسەندکردن: ۲۰۲۲/۷/۸

بلاو کردنەوہ: بەھار ۲۰۲۳

ووہ سەرەکیەکان

Safavid Family,
Azerbaijan Region,
Qizilbash Army,
Ardewel, Taurus, First
Shah Ismail the First,
Safavid State.

Doi:

10.25212/lfu.qzj.8.1.20

ناوچه‌به‌كى هه‌ره ئالۆز و پرکيشه‌ى ئازربايجان له ئيرانى سه‌ره‌تاي سه‌ده‌ى شازده‌هه‌مدا.

پيشه‌كى:

ولآتى به‌رفراوانى ئيران كه هه‌ر له دى‌ر زه‌مانه‌وه به هۆى هه‌بوونى ميژوويه‌كى پر له پووداوى جوړاوجۆر و جوگرافيايه‌كى سه‌رنجپراکيشى پان و به‌رين و له هه‌مانکاتيشدا ژيار و ژينگه‌يه‌كى ده‌وله‌ مەند و دى‌رين، هه‌رده‌م ببووه هۆكارى سه‌ره‌كى چاو‌تويپيرى هيزه‌ ناکۆکه ناوخۆيى و ده‌ره‌کيبه‌کان، له سه‌ره‌تاي سه‌ده‌ى شازده‌هه‌مدا به دامه‌زرانى ده‌وله‌تى سه‌فه‌وى له سه‌ر بناغه و ژيرخانى ئايينزاي شيعه‌ى دوازه ئيمامى له سه‌ر ده‌ستى شاسمايلى يه‌که‌م (۱۵۰۱-۱۵۲۴) وه‌رچه‌ر خانىكى گه‌وره‌ى به خۆيه‌وه بينى. دياره به هۆى ئەم پووداوه گرنگ و ميژوويه‌وه گۆپرانىكى بنه‌ره‌تى له ژيانى سياسى، سه‌ربازى و کۆمه‌لايه‌تى سه‌رجه‌م گه‌لانى ناوچه‌که و قه‌له‌مپه‌وى زۆربه‌ى ده‌وله‌تانى دراوسې به تايبه‌ت ده‌وله‌تى عوسمانى كه به‌ره به‌ره خۆى وه‌ك زله‌يزىكى بى پکا به‌ر له ناوچه‌کانى پۆژه‌لا‌تدا ناساندبوو ها ته ئاراوه. به له داىکبوون و به ديارکه‌وتنى ئەم ده‌وله‌ته شيعه مه‌زه‌به تازە سه‌ره‌لدراوه، تاي ته‌رازووى سه‌رجه‌م هيزه‌کانى له پۆژه‌لا‌تى بچوو‌کدا گۆپى. چونکه زۆرى پينه‌چوو سوپاى قزلباش به پيى فه‌رمانه‌کانى شاسمايلى يه‌که‌م كه خۆى به سيبه‌رى خواوه‌ند له سه‌ر گۆى زه‌وى ده‌زانى، به مه‌به‌ستى به‌رفراوانکردنى سنوورى فه‌رمانه‌وايه تيبه‌که‌يان پووى هپرشه‌کانى ئاراسته‌ى ده‌وله‌تانى ده‌ورو به‌ر کرد.

له‌م ليکۆلینه‌وه‌يه‌دا به شپوه‌يه‌كى گشتى هه‌ول‌دراوه پوخته‌ى ئەو زانياربانه‌ى له مه‌ر چۆنيه‌تى سه‌ره‌ل‌دان و به ديارکه‌وتنى خانه‌دانى سه‌فه‌وى له سه‌ر شانۆى ده‌سه‌لات و ئينجا شپواى دامه‌زرا ندى ده‌وله‌تيان له سه‌ر ده‌ستى شاسمايلى يه‌که‌م له ئيرانى سه‌ره‌تاي سه‌ده‌ى شازده‌هه‌م كه له لايەن کۆمه‌لى توپيزه‌رى به‌تواناى ئيرانى و غه‌يره ئيرانى گرنگى پيدراوه وه‌ك هه‌ويى سه‌ره‌كى ئەم بابته سووديان لى وه‌ربگيريت. له سۆنگه‌ى ئەم توپيزينه‌وه‌يه‌دا هه‌ول‌دراوه به مه‌به‌ستى تيشك خستنه سه‌ر راستيه‌ ميژوويه‌کان به ئامانجى هه‌رچى ده‌وله‌مه‌ندکردنى توپيزينه‌وه‌که‌مان سوود له و سه‌رچاوانه وه‌ربگيرت که‌وا نووسه‌ره‌کانيان له ناو دۆخه‌که‌دا ژيابن يانيش هيج نه‌بى نزيكى ئەو سه‌رده‌مه بن كه ئيمه مانان ليمان کۆليوه‌ته‌وه، له‌وا نه: ابن بزاز، له کتیبه دانسقه‌که‌ى به ناوى "صفوه الصفا" و هه‌روه‌ها

کتی‌بی "سلسله‌النسب صفویه" نووسینی شیخ حسن ابن شیخ ابدال پیرزاده زاهدی و کتی‌بی گرانبه‌ها و پ‌رانیاری منشات السلاطین نووسینی احمد پاشا فریدون به‌گ و کتی‌بی خلدبرین نووسینی محهمه‌د یوسفی واله‌ی ئەسفه‌هانی و کتی‌بی فوایدالصفویه نووسینی میرزا ئەبولحه‌سه‌نی قه‌زوینی و کتی‌بی عالم ئارای صفوی نووسینی یه‌دوللای شوکری و کتی‌بی جواهرالخبار نووسینی مونشی بوداقی قه‌زوینی و کتی‌بی خلاصه‌التواریخ نووسینی قازی ئەحمه‌دی قومی و کتی‌بی جهانگشای خاقان که نووسه‌ره‌که‌ی دیار نییه و هه‌روه‌ها کتی‌بی تاریخ خانی نووسینی شه‌مه‌ددینی لاهیجی و کتی‌بی تکمله‌ الاخبار نووسینی عه‌بدی به‌گی شیرازی و کتی‌بی روضه‌الصفویه نووسینی میرزابه‌گی جه‌نابه‌زی و تاریخ جهان آرا نووسینی قازی ئەحمه‌دی غه‌فاری قه‌زوینی و تحفه‌ی سامی نووسینی سام میرزای سه‌فه‌وی و کتی‌بی لب‌التواریخ نووسینی یه‌حیا قه‌زوینی و کتی‌بی تاریخ ایلچی نظام شاه نووسینی خوورشای کوری قوبادی حوسینی و کتی‌بی عالم آرای امینی نووسینی خونجی ئەسفه‌هانی که سوودیکی یه‌کجار زۆرمان لێ بینیون.

ئهم لیکۆلینه‌وه‌یه له پێشه‌کی و سێ ته‌وه‌ر پیکهاتوو، له ته‌وه‌ری یه‌که‌مدا باس له په‌گ و په‌چه‌له‌کی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی و تۆرهمه و بنه‌چه‌ی ئهم خانه‌دانه ده‌که‌ین که به درێژایی میژووی بوونیان له لایهن شایه ده‌سه‌لاتداره‌کان و نووسه‌ره‌ده‌ربارییه‌که‌نه‌وه که وتۆته ژێر په‌رهبه‌کی ته‌ماوی، بۆیه هه‌ولمان داوه به تیروانینیکی زانستیانه هه‌تا پیمان بکری تیشک بخه‌ینه سه‌ر لایه‌نه‌شاراوه‌کانی ئهم فه‌تره‌یه. له ته‌وه‌ری دووهم باسی چۆنیه‌تی له مردن رزگاربوونی سمایل میرزای کوره بچووکه‌کی شیخ حه‌یدەر وه‌ک دوا میراتگری ئهم بنه‌ماله‌یه ده‌که‌ین و شیوازی په‌روه‌رده کردنی له سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی دوازه ئیمامی و هه‌روه‌ها راهێنانه چروپه‌رکه‌کانی باوه‌رهمه‌ندان‌ی تایبه‌ت له بواره‌کانی ئایینی، کۆمه‌لایه‌تی و سه‌ربازی و پێگه‌یانندی ناوبراو له سه‌رجه‌م بواره‌کانی تر ده‌خه‌ینه به‌ر باس و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی وردی زانستیانه. له دوا ته‌وه‌ری ئهم توێژینه‌وه‌یه‌شدا باسی چۆنیه‌تی داگیرکردنی ته‌وریزی پایته‌ختی ئاق قۆیونلووکان له لایهن سوپای قزلباش ده‌که‌ین و به تاج له سه‌ر نانی شاسمایلی یه‌که‌م و دامه‌زراندنی ده‌وله‌ت سه‌فه‌وی و جیگیر بوونی ده‌سه‌لات هه‌ولده‌ده‌ین که هۆکاره سه‌ره‌کییه‌کانی به‌ده‌سه‌لات گه‌بشتنی شاسمایلی و چۆنیه‌تی دامه‌زرانی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی بخه‌ینه به‌ر باس و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ورد.

۱- ڕەگ و ڕەچەلەکی بنەمالەى سەفەوى:

بە گۆيرەى ئاماژەکردنى زۆربەى ھەرە زۆرى سەرچاوە ميژووويیەکان کۆمەلگای ئيران لە نيوەى دووھەمى سەدەى سيزدەھەم و لە سەرەتای فەرمانرەوايەتى ئیلخانانى مەغۆل (۱۲۵۶-۱۳۳۵)دا، تووشى ژمارەيەك رووداوى گرنكى سياسى، سەربازى، ئايينى، کۆمەلایەتى و کەلتووورى بوو کە بە ھۆيانەو ھەولەکانى بنەپەرتى لە شىوازی خۆگونجاندن یاخود بەرەنگاربوونەوھى خەلک لە بەرامبەر چۆنایەتى ھەلسووکەوتى دەسەلاتى ستمەکارى ئیلخانەکاندا ھاتە کایەوھە(بنانى و ديگران، ۱۳۸۰: ۶۷-۶۸). لەم ھەلومەرجە تەسک و دژوارەدا ريبازە سۆفيگەريیەکان پۆژ لە دواى پۆژ دەرفەتى چەكەرەکردن و درەوشانەوھەيەكى زياتريان بۆ ڕەخسا، بۆيە لە ماوھەيەكى كورتدا ژمارەيەكى زۆر تەكیە، خانەقا، گۆشەى زبىكر و ناوھەندى پارانەوھە و ڕاھينانى سۆفيگەريیە لە ناوچە جياجياکانى ئيرانى ئەوكاتە سەريھەلدا و خەلكانىكى ھەژار و ليقەوماو يان لە باوھش گرت و ئەركى رينووينيكردى نەتەوھە دۆراوھەکان بۆ ھاتنە سەر ڕيگەى راست كەوتە ئەستۆى شىخ و سۆفى و موریدەكانيان (مزاوى، ۱۳۸۸: ۱۲۰؛ پارسادوست، ۱۳۸۷: ۱۰۳-۱۰۵).

لە دۆخىكى ئاوا سەخت و پەشوكاوى پڕ لە كارەساتى كوشتن و بربن و فەرھودکردندا، ريبازى سۆفيگەريی "سەفەويیەكان" (۱۳۰۱-۱۵۰۱) لە ناوچەيەكى ناوھەندى دەسەلاتى ئیلخانەكانى ئازربايجان و لە شارى ئەردەبیل سەريھەلدا(كسروى، ۱۳۷۹: ۶۷-۶۸). وەك زۆربەى سەرچاوە ميژووويیەكان ئاماژەيان پێداوھە ناوى سەفەويیەكان لە ناوى دامەزرینەرى خانەدانى سەفەويیەكان واتا "شىخ سەفییەددین ئەبولفەتح ئیسحاقى ئەردەبیللى" (۱۲۵۲-۱۳۳۴) وەرگيراوھە (ابن بزاز، ۱۳۷۳: ۱؛ زاھدى، ۱۳۴۳: ۶۸؛ مستوفى، ۱۳۶۲: ۱۷۵؛ مزاوى، ۱۳۸۸: ۱۲۱؛ سىيفرى، ۲۰۰۶: ۴۰؛ نوایى و غفارى فرد، ۱۳۹۴: ۳۶). ئەگەرچى ئەم خانەدانە بەر لەوھى لە ريگەى شىخ زاھیدی لاھيجانى و دواتریش بە ھۆى شىخ سەفییەددینەوھە بين بە خاوەنى ريبازىكى سۆفيگەرى و مرید و دەرويشيىكى زۆر لايان كۆ ببیتەوھە، لە بنەچەدا بنەمالەيەكى دەربەگ و خاوەن ژمارەيەكى بەرچاوە لە گوند و دى و مەپ و مالاتيىكى زۆر و مرید و خزمەتكارپيىكى لە رادەبەدەر و سامانيىكى بەرفراوان بوون. لە فەيرۆزشاى كلاًو زېرپن كە ناودارترين بەرەبابى ئەم خانەدانەيە و گوايە بە ڕەچەلەك كورد بووھە و لە ناوچەكانى كوردستانەوھە بەرھەو ئەردەو يل كۆچى كر دووھە زانباريى زۆر كەم لە بەردەستە (كسروى، ۱۳۷۹: ۶۹).

سه‌بارته به‌ په‌گ و په‌چه‌له‌کی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وییه‌کان له‌ سییه‌ری ده‌قه ده‌سنووسه‌ په‌سه‌نه‌ میژووویه‌کانه‌وه ده‌کرئ بلیین که‌وا ئه‌م میژوووه ئالۆزکاو و چه‌واشه‌یی گه‌لێ زۆری به‌خۆیه‌وه گرتووه. دیاره‌ هۆکاری سه‌ره‌کی ئه‌م چه‌واشه‌کارییه‌ بو‌ ئه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه که‌ میراتگرانی شیخ سه‌فی هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌ پێی هیزی به‌ره‌و گه‌شه‌ی بیروباوه‌پێکی تایبه‌ت ده‌سه‌لاتیان گرته‌ده‌ست، به‌ ئه‌نقه‌ ست و به‌ پێی ئامانجیکی دیاریکراو که‌وته‌ تێدا‌برانی ته‌واوی ئه‌و به‌لگه‌ نامانه‌ی باسی سه‌روو چاوه‌ و په‌چه‌له‌کی په‌سه‌نی ئه‌وانیان ده‌کرد و په‌نگبوو پرستی بیروباوه‌پێکیان دابه‌زیئنی و ئه‌و بناغانه‌ی که‌ ئه‌م بیروباوه‌پێکی له‌ سه‌ر دامه‌زرا بوو، بیخاته‌ ژێر پرسیاره‌هه (سییقری، ٢٠٠٦: ٣٣).

ره‌گه‌زنامه‌ی تۆره‌مه‌ی شیخ سه‌فی له‌ کۆنترین ده‌قه ده‌سنووسه‌ به‌جیماوه‌ ده‌ستیوه‌ر نه‌دراوه‌ کانی ئه‌م کتێبه‌ (صفوه‌ الصفا) دا به‌م شیوازه‌ باسی لێوه‌ کراوه: "شیخ سه‌فییه‌ددین ئه‌بولفه‌تح ئیسحاق، کورێ شیخ ئه‌مینه‌ددین جوهرائیل، کورێ صالح قوتبه‌ددین ئه‌بووبه‌کر، کورێ سه‌لاحه‌ددین ره‌شید، کورێ محه‌مه‌د حافزی که‌لاموللا، کورێ عه‌وان، کورێ فه‌یرۆزی کوردی سه‌نجانی" (ابن بزاز، ١٣٧٣: ٧٠). دواتر ئیبنوبه‌زاز ئاوا باسی په‌گه‌ز نامه‌ی شیخ زاهیدی لاهیجانی مامۆستا، پیر، مراد و له‌ هه‌مانکاته‌ خه‌زووری شیخ سه‌فی ده‌کات: "شیخ تازدین ئیبراهیم کورێ په‌وشه‌ن ئه‌میر، کورێ بابل، کورێ شیخ بنداری کوردی سه‌نجانی، که‌ هه‌تا حه‌وت به‌ره‌بابیان شیخ و شیخزاده‌ بوونه" (ابن بزاز ١٣٧٣: ١٨٣؛ براوان ١٣٧٥: ٤٢).

هه‌روه‌ک له‌ ده‌قی ده‌سنووسی په‌سه‌ن و ده‌ستیوه‌ر نه‌دراوی "صفوه‌ الصفا" دا هاتوووه‌ ئیبنو به‌زاز له‌ ناساندنی هه‌ردوو شیخی ناوبراو، زۆر به‌ زه‌قی ئامازه‌ی به‌ کوردبوونیان ده‌کات. ئه‌گه‌رچی سه‌ره‌پای ئه‌م راستییه‌، سه‌رجه‌م پاشایانی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی نازناوی خۆیان ده‌به‌نه‌وه‌ سه‌ر به‌ره‌بابی یه‌که‌میان واتا شیخ سه‌فی، به‌لام به‌ شیوازیکی سه‌رسوور هێنه‌ر، له‌و کتێبانه‌ی که‌ دواتر له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لات و به‌ فه‌رمانی راسته‌و خۆی ئه‌واندا نووسراون له‌ وانه: "فتوحات شاه‌ی، حبیب السیر، لب التواریخ، جهانگشای خاقان، تاریخ ایلچی نظام شاه، تاریخ جهان آرا، تکمله‌ الاخبار، جواهر الاخبار، خلاصه‌ التواریخ، تاریخ عباسی، عالم آرای عباسی، روضه‌ الصفویه، عباس نامه، قصص الخاقانی، خلد برین، زبده‌ التواریخ یزدی، سلسله‌ النسب الصفویه، عالم آرای صفوی، نسب نامه، تاریخ سلطانی و زبده‌ التاریخ موستوفی" نووسه‌رانی ئه‌م کتێبانه‌ وێرانی ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ر دوو نازناوی کوردی و سه‌نجانی یان

له رهگه زنامهی شیخ سهفی پهپاندوو، هاوکات ههلویان داوه رهگ و رهچه لهکی بنه ماله کهیان به چه ند بهره بابیکی خه یالی بهرنه وه سه رخانه دانی پیغه مبه ر و به به ستنه وهی تۆرپه مهی ئه وان به موسای کازم، ئیمامی حه وته می شیعان، ریچکه یه کی سهید و نازناویکی پیروز بۆیان دهسته بهر بکه ن. ئه مه له کاتیکدایه که وا حه مدوللای مسته وهی له کتیبی جوغرافیای خۆیدا به ناوی "نزه القلوب" که له سالی ۱۳۳۹ز، واته پینج سال دواي مردنی شیخ سهفی نووسیه وهی دهلی: "زۆربهی خه لکی نازه ربايجان و دانیشتونانی ئه رده ویل (هیلانهی سه ره کی شیخ سه فی) له سه رپییازی ئیمامی شافعی بوون و سوننی مه زهه بن" (مستوفی ۱۳۶۲: ۸۱؛ پارسا دوست ۱۳۸۷: ۱۸۴؛ سییفری ۲۰۰۷: ۱۱-۱۲).

له گه ل ئه وهی که هه ردوو رۆژه لاتناسی ناوداری ئه لمانی "هانس رۆبرت رۆمیر" و "میشل مه زافی" به راشکاوی پیداکری له سه ر ئه وه ده که ن و ده لین: که بن گومان شیخ سه فی سونیه کی شافعی مه زهه ب بووه و میژووی ده ستیه وردان و هه لگپرانه وهی ده فی ده سنووسی سه ره کی کتیبی "صفوه الصفا" به مه به سستی گۆرپینی تۆرپه مه و وه چه ی بنه ماله ی سه فه ویی و دارپشتنی ره گه زنامه یه کی تازه که ره چه له کیان به نه وه کانی پیغه مبه ر گریببات و بیانکاته سهید، لانیکه م ده گه ریته وه بۆ ۴۰ سال به ر له فه رمانی شا ته هه ماسبی یه که م (۱۵۷۶-۱۵۲۴) که میر ئه بولفه تحی حوسینی راسوپارد هه تا به گووته ی خۆیان ئه م ده قه ره سه نه له هه رچی ناپاکی و ناراستی (سرپینه وهی ره چه له کی کوردی و مه زهه بی سوننی شافعی) پاکبکریته وه و به که یفی دلّی شا گۆرانی تییدا به دی بیئنی و بنه چه و ره گه زنامه یه کی تازه له سه ر مه زهه بی شیعه ی دوازه ئیمامی داریژنه وه که ره چه له کیان بگه ریته وه بۆ نه وه کانی پیغه مبه ر (Romer 1980: 265؛ مزای، ۱۳۸۸: ۱۲۲؛ 145).

له راستیدا نرڅ و بایه خی رۆژگارانی دوور و دریژی خۆسازدانی هیمانه ی بیروباوه ری مه زهه بی که له شیخ سه فییه وه ده سستی پین کردبوو و دواتر له لایهن ئه ندامه چالاکه کان و میرانگره به تواناکانی خانه دانی سه فه وی بۆ ریڅکستن و وه ده سه پینانی ده سه لاتی سیاسی له ئیراندا دریژه ی هه بوو، دواتر له سیبه ری هه ول و ماندوو بوونی بیووچانی سولتان جونهید (۱۴۲۹-۱۴۶۰) که به گیرانه وهی خونجی ئه سفه هانی لایه نگره رۆمییه کانی خانه دانی سه فه وی جونهیدیان به نازناوی "مجاهره الله" و حه یده ری کوره که ی به "ابن الله" بانگیان ده کرد (خنجی اصفهانی، ۱۳۴۱: ۱۵۴) دیاره سولتان جونهید هه ر له یه که م رۆژی به ده سته وه گرتنی جله وی سه رکرده یه تی ده رویش و مریدانی، به ناشکرا نیشانیدا که

مه‌یلی پتر له ده‌سه‌لاتی دنیایی و فه‌رمانه‌رواییه‌تی راسته‌وخۆیه نه‌ک به‌پۆه‌بردن و سه‌رپه‌ره‌شتی کردنی ته‌کیه و خانه‌فاکانه، بۆیه ویست و ئاوانه له بن نه‌هاتوووه‌کانی تۆره‌مه‌ی سه‌فه‌وی له‌م سه‌رده‌مه به‌دوو‌اووه به‌ پوونی ئاشکرا بوو، به‌لام ته‌نانه‌ت به‌ کوژرانی ئه‌م پۆه‌ره یاخیه‌ش نه‌ک ته‌نیا بزوو‌تنه‌وه که‌یان هه‌له‌وه‌شا، به‌لکوو به‌ ده‌رکه‌وتنی هه‌یدەر (١٤٥٩-١٤٨٨)ی کورپی، تیکۆشانی جوولانه‌وه‌که بۆ وه‌چه‌نگه‌پنانی ده‌سه‌لاتی دنیایی تیزتر که‌وته سه‌ر گه‌ر(سپێفری، ٢٠٠٦: ٥٠-٥٢)

وه‌ک له سه‌رچاوه میژوو‌پیه‌کان دا هاتوووه، هه‌یدەر له سالی ١٤٨٨دوای دوو هه‌یرشی سه‌رکه‌وتوو و پیر له داها‌ت و ده‌سه‌کوتی گرانها بۆ سه‌ر ناوچه‌ی چه‌رکه‌سه‌کان و ته‌نیا چه‌ند مانگیک به‌ر له وه‌ی که بۆ سپه‌ه‌مین جار له‌شکرکێشی بکاته سه‌ر هه‌ریمی شه‌روان و کاولی بکات، به‌مه‌به‌ستی جیا‌کردنه‌وه و به‌رجه‌سته‌کردنی مرید و ده‌رویشه گیانفیدا‌کانی له ناو کۆمه‌لگای ئه‌وکاته‌ی هه‌ریمی ئازربایجان، له جاتی تاقییه‌ی تورکمانی که خه‌لک به‌ گشتی له سه‌ریان دهن، کلاویکی ره‌نگ سووری دوا‌زده په‌ره‌ی (گرێ) تاییه‌ت به‌ بۆنه‌ی ریزگرتن له دوا‌زده ئیمامی شیعان بۆ په‌په‌ه‌وانی خۆی دا‌هینا که گوايه پێشه‌وا عه‌لی له خه‌ونی دا فیری کردبوو(جهانگشای خاقان، ١٣٦٤: ٤٢؛ خواند میر، ١٣٨٠: ٤٢٧). له‌وی به‌وه لاوه ئه‌م کلاوه بوو به‌ نیشانه‌ی دیار و ئاشکرای شیعیانی هه‌یده‌ری و مرید و ده‌رویشانی و لایه‌نگری خانه‌دانی سه‌فه‌وی که به‌ قزلباش(کلاوسوور) ناووبانگیان ده‌رکرد.(عالم آرای صفوی، ١٣٥٠: ٣٠؛ واله اصفهانی، ١٣٧٢: ٥٣).

دیاره‌ ناستی ده‌مارگرژیته‌ی هه‌یدەر له نواندنی ئه‌رکه‌کان و جیبه‌جیک‌کردن و بلا‌کردنه‌وه‌ی بێر و باوه‌ره چه‌وته‌کانی مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ گه‌لێ له جونه‌یدی باوکی زیاتر و مه‌ترسیدارتر بووین، بۆیه کاردانه‌وه و ده‌رئه‌نجامه‌کانی له به‌رگی کۆمه‌لێ شه‌رپکی خویناوی و مالویرانی بپیسانه‌وه، نه‌ک ته‌نیا داوینێ کۆمه‌لگای ئیرانی ئه‌وکاته‌ی گرته‌وه بگره کۆمه‌لگای موسولمانی دونیاش که زۆربه‌ی هه‌ره زۆریان له سه‌ر مه‌زه‌به‌ی سوننی بوون خسته به‌ر ته‌وژم و کاریگه‌ری مالویرانی هه‌لوپسته نه‌گه‌رسه‌کانی هه‌لگرانی ئه‌م جووره باوه‌رانه که له سه‌ر راسپارده و فه‌رمان و فتوای ربه‌ریان ده‌رده‌چوون (فریدون بیگ، ١٨٤٨: ج ١، ٣١٢؛ اسپیناقچی، ١٣٠٩: ٣٤). قزلباشه‌کان له ژیر ناوی "شیعیانی هه‌یده‌ری" سه‌باره‌ت گه‌لانی تری سوننی مه‌زه‌به‌وه ئه‌و په‌ری ده‌نده‌یی و سته‌مکارییان دهنواند و له هه‌یج تاوان و کرده‌وه‌یه‌کی نامرۆفانه دربیغان نه‌ده‌کرد، به‌ باوه‌ری ئه‌وان خیری کوشتنی تاکه که‌سیکی سوننی له

بەرامبەر ۵ تا ۷ کەسى کافر بوو و هاوکات گیان و مال و حال و نامووسى سونىیە کانیاى لە شیرى داىک بە حەلال تە دەزانی. (اسپیناقچى، ۱۳۰۹: ۳۴؛ پارسا دوست، ۱۳۸۷: ۱۴۶).

بە کوژرانى سولتان حەیدەر، بزووئەنەوێ سەفەوى بۆ دووھم جار لە مەیدانى شەردا سەرۆكى خۆى لە دەس دا، بەلام ھێز و برشتى دەروونى بى وچان بەرەو ھەگەشە و پێشکەوت پالى پێوھەنا. لە نيو کورانی حەیدەردا ھەر ئەو سېيانەى بە ناوى "عەلى، برايم و سمايل" کە لە عالەم شابەگمى داىکيان کەوتبوونەو ھاوھەنى سەنگ و بايەخ بوون. سولتان عەلى کورە گەورەکەى شېخ حەیدەر، وەک جیگرە وەى باوکی بوو بە کاروانسالارى رېبازى سەفەوى و خۆى بە پاشا ناوڤر کرد و بەم چەشنە ئاواتە سیاسىیەکانى خانەدانى سەفەوى پتر لە پەردە ھېنايە دەر (سېيقرى، ۲۰۰۶: ۵۵؛ ھېنتس، ۱۳۶۲: ۸۸). لەم کات و ساتانەدا دلەپاوكی سولتان یاقووبى ئاق قویونلوو (۱۴۶۴-۱۴۹۰) کە بە مردنى حەیدەر بە شېوھە یەکی کاتى بنەى برابوو لە سالى ۱۴۸۸ بە ھاتنى کۆمەلنى راپۆرت لە بارەى خۆسازدانى سولتان عەلى بە مەبەستى وەرگرتنەو ھەى تۆلەى خوینى باوکی، دیسانەو بە چەشنىکی قەیراناوى و مەترسیدارتر خۆى نواندەو (سېيقرى، ۲۰۰۶: ۵۵). بۆیە ھەر زوو فەرمانى دابە گرتن و بەندکردنى ھەرسى خۆشکەزایەکەى لە گەل داىکيان لە قەلای ئیستەخرى فارس لە باشوورى ئێراندا (پارسا دوست، ۱۳۸۷: ۲۱۷؛ Browne, 1966: 21).

بە مردنى یاقووب بەگ لە سالى ۱۴۹۰ دا ھەر کام لە خوازيارانى تاج و تەختى پاشايەتى ھەولى تىداپرانى رەبەرانى خویان دەدا، بۆیە زۆرى پینەچوو دەولەتى ئاق قویونلوو لەبەر شەپەکانى نيوخۆى بنەمالەى دەسەلاتدار لیکھەلۆھەشا (ترکمان، ۱۳۸۲: ۲۳؛ خواندمیر، ۱۳۸۰: ۴۳). دواى مردنى یاقووب بەگ بايسونقورى کورە گەورەى بە پالپشتى پیاوماقوولانى تورکمان جیگەى باوکی گرتەو و لە تەوریز لە سەر تەختى فەرمانرەوایی دانیشت. دواى شەرپ و پیکدادنیکی ناوخۆی بۆ یەکلەکردنەو ھەى دەسەلات لە نیوان خزمە نزیکەکاندا، یەکن لە رەبەرانى دەسەلات بە ناوى رۆستەم بەگ (۱۴۹۲-۱۴۹۷) کە نەو ھەى حەسەن بەگى گەورە بوو، گیرا و راپیچی بەندیخانەى قەلای ئەلنجەق کرا. ئەحمەد بەگى نەو ھەى تری ئوزون حەسەنیش، دواى خۆرزگارکردن لەم شەرپ و پیکدادانەدا پەناى بردە بەر دەولەتى عوسمانى و سولتان بايەزیدى دووھم ئەم دەرفەتەى بە ھەلزانى و کچیکى خۆى لى مارە کرد (فریدون بیگ، ۱۸۴۸: ۳۲۳). لە سالى ۱۴۹۲ رۆستەم بەگ بە یارمەتى برايم بەگى دانا خەلیل ناسراو بە "ئیبى سولتان" لە

بەندیخانە رزگاری بوو و دواى شەپ و پیکدادانیکی چروپەر و بەزاندنی بایسونقور، تەوریزی پایتەختی داگیر کرد و لە سەر تەختی پاشایەتی دانیششت (قزوینی، ۱۳۱۴: ۲۲۵؛ شکرى، ۱۳۵۰: ۳۳-۳۴؛ نویدی شیرازی، ۱۳۶۹: ۵۷۰) رۆستەم بەگ دواى ریکخستنی کاروباری ولات بیری لەووە کردەووە کەوا لە پراگە یاندنی شەپى لایەنگرانی خانەدانى سەفەوی بە سوودی خۆی دژ بە پکەبەرانى دەسەلات کەلک وەربگرى، بۆیە سالی ۱۴۹۳ فەرمانى دا بە نازادکردنی پوورزاکانى خۆی واتا برایانى سەفەوی (سولتان عەلى میرزا، برایم میرزا و سمایل میرزا) و دایکیان دواى چوار سال و نیو گیران و دەسبەسەریوون و بە گەرانندەووی مۆلک و مالى بنەمالەى سەفەوی پیمان، ریزیکی زۆری لیگرتن (شکرى، ۱۳۵۰: ۳۴؛ بوداق قزوینی، ۱۳۷۸: ۲۸۴؛ غفاری قزوینی، ۱۳۴۳: ۲۶۳؛ سییقرى، ۲۰۰۶: ۵۶).

رۆستەم بەگ دواى ئەووی بە پالپشتی ئیبەسولتان و هاوکاریی بەردەوامی دەرویش و جەنگاوەرە نازاکانى سولتان عەلى کە بە نازناوی سولتان عەلى پاشا بانگی دەکرد، توانی بۆ جاریکی دیکە تاج و تاختی پاشایەتی لە دەست پکەبەرانى دەسەلات رزگاربات و سەرورەیی فەرمانرەواپەتیبەکەى بیاریزیت، دەرفەتی بە پاشماوەی تۆرەمەى سەفەوی کە پووری خۆی و کورپەکانى بوون دا کەوا بگەرینەووە بۆ ئەردەوێلی هیلانەى سەرەکیان و لە وێ درێژە بە ژيانى ئاسایی خۆیان بەدن و سەرپەر شتی کاروباری مریدەکانیان بکەن، بەلام زۆری پینەچوو بە گەیشتنی راپۆرتی چاوساگەکان بۆ تەوریزی پایتەخت، رۆستەم بەگ بە گەشەسەندنی هیز و دەسەلاتی ئاشکرای لایەنگرانی سەفەوی تۆقی و بۆ جاریکی تر عەلى و براکانى دەسبەسەر کردەووە (خواندمیر، ۱۳۸۰: ۳۷؛ منشی قمی، ۱۳۸۳: ۴۳). سولتان عەلى کە بیستی رۆستەم بەگ هاتۆتە سەر کوشتنی، لە کۆتا رۆژەکانى سالی ۱۴۹۴ وێرای تاقمیکى چەند کەسى لە لایەنگرانی لە تەوریزەووە، شەوانە بەرەو زیدی سەرەکی خۆی، واتا ئەردەوێل کەوتە رێ و هەلات (شکرى، ۱۳۵۰: ۳۶). ئەو پۆلە سوارەى هاوپی کە دەورپکی زۆر بەرچاویان لە پیگەیشتنی هەلگەرانى سەرکەوتوانەى سەفەویدا گیرا دواتر بە ناوی "باوەرپەندانی تایبەت" ناسران (سییقرى، ۲۰۰۶: ۵۶) کە دواتر لە سەردەمی بە دەسەلات گەیشتنی سمایلی برای دا ریزیکی یەكجار گەورەیان لى گیرا و هەندیکیشیان پلە و پایەى بەرزیان پی بەخشا.

٢- له مردن رزگاربوونی شیخ سمایل و په‌روه‌رده‌بوونی له سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه:

سولتان عه‌لی له کاتی راکردن به‌ره‌و ئه‌رده‌وێڵ، به‌ نزیکه‌بوونه‌وه‌ی سوپای ئاق قۆبوونلوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی که هه‌ستی کرد ژبانی له مه‌ترسی دایه و ئه‌سته‌مه‌ گیانی رزگار بێ، سمایلی برا بچووکه‌که‌ی که تازه پێی نابوو ته‌مه‌نی هه‌شت سالییه‌وه، به‌ جیگره‌وه و پێشه‌وا‌ی رێبازی سه‌فه‌وی دانا (جهانگشای خاقان، ١٣٦٤: ٥٧) و داواشی لێکرد که‌وا تۆله‌ی خوینی برا و باب و باپیری له تۆپه‌مه‌ی هه‌سه‌ن پاشا بکاته‌وه چونکه‌ پشکی مراد به‌ ناوی به‌ختی پیرۆزی ئه‌و وه‌ده‌رده‌که‌وێ و زۆری پێناچێ له قۆلی گیالنه‌وه به‌ شمشیری جهانگیریه‌وه سه‌ر هه‌لده‌دات و به‌ زه‌بری شیر ژه‌نگی کوفر له رووی دنیا داده‌مالی (شکری، ١٣٥٠: ٣٧). به‌ گوێره‌ی زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وی له سالی ١٤٩٤ له ئه‌نجامی شه‌رپکی گران له گه‌ل هێزه‌کانی ئیبه‌سولتان له ده‌روبه‌ری ئه‌رده‌وێڵ به‌ کوژرانی سولتان عه‌لی (شکری، ١٣٥٠: ٣٨؛ جهانگشای خاقان، ١٣٦٤: ٢٢-٢٤؛ واله اصفهانی، ١٣٧٢: ٦٣؛ قزوینی، ١٣١٤: ٢٢٦؛ نویدی شیرازی، ١٣٦٩: ٥٧٠) و هه‌لاتنی سمایل میرزا بۆ ئه‌رده‌وێڵ، به‌ فه‌رمانی رۆسته‌م به‌گ، سوپایه‌کی گران به‌ سه‌رکردایه‌تی عه‌لیخان سولتانی چابوکلوی تورکمان به‌ مه‌به‌ستی دۆزینه‌وه و له‌ناوبردنی دوامیراتگرانی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی که‌وته‌ن پشکینی مال به‌ مالی دانیشتوانی ئه‌رده‌وێڵ و سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ژماره‌به‌کی زۆر له مرید و ده‌رویش و لایه‌نگرانی ئه‌م خانه‌دانه‌یان کوشت و مال و سامانیان لێ تالان کرد، به‌لام هه‌یچ ئاسه‌وار یکیان له سمایل میرزیان نه‌دۆزیه‌وه، چونکه‌ مرید و لایه‌نگرانی رێبازی سه‌فه‌وی بۆ ماوه‌ی پتر له ٤٠ رۆژان کوناوکونیان پێکرد و شاردیان هه‌ (شکری، ١٣٥٠: ٣٩؛ پارسادوست، ١٣٨٧: ٢٢١-٢٢٢). گوایه له‌م دۆخه‌ دژواره‌دا ژنیک له هۆزی زۆلقه‌در به‌ ناوی "ئابن جهراحه" بۆ ماوه‌یه‌ک توانی سمایل میرزای له یه‌کێ له مه‌زارگه‌کانی ناو مزگه‌وتی گه‌روه‌ی ئه‌رده‌وێڵ به‌شاریته‌وه، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی پێیان زانی گیرا و پاش درکاندنی ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی ده‌رباره‌ی په‌وه‌گی په‌وینی سمایل ده‌یزانی، به‌ فه‌رمانی رۆسته‌م به‌گ له مه‌یدانی ته‌وریز له سێداره‌ درا (جهانگشای خاقان، ١٣٦٤: ٦٠-٦٤). له‌م ماوه‌یه‌دا ئه‌گه‌رچی دایکی سمایل میرزا که‌وته به‌ر په‌لاماری ئه‌شکه‌نجه‌ی توندی سوپای ئاق قۆبوونلوو هه‌کان، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی که ئه‌ویش به‌ حه‌شارگه‌ی کوره‌که‌ی نه‌ده‌زانی، له مردن رزگاربوو و وازیان لێ هێنا. پاش ئه‌و ماوه‌یه‌ سمایل میرزا و برایی برای له لایهن هه‌شتا که‌س له مریدانی گیانفیدا و لایه‌نگره‌ باورپیکراوه‌کانی سه‌فه‌وی دوا‌ی راوێژکی زۆر ده‌ستاوده‌ستی پێکرا، بۆیه سه‌ره‌تا له لایهن ئه‌میر

ئیسحاقی حاکی شاری ره‌شت له ناو مزگه‌وتیک به ناوی "مزگه‌وتی سی" شاریدیانه‌وه (جهانگشای خاقان، ١٣٦٤: ٢٩-٣٠؛ واله اصفهانی، ١٣٧٢: ٦٩-٧٤؛ پارسادوست، ١٣٨٧: ٢٢٢) و دواتر کاتی گه‌یشتنه باره‌گای حوکمرانیکی ناوچه‌ی لاهیجان به ناوی "کارکیا میرزا عه‌لی" (١٤٤٣-١٥٠٤) که له موریدانی شیخ سه‌فی بوو له وێ په‌نادران (شکری، ١٣٥٠: ٣٩؛ خواند میر، ١٣٧٠: ٣٨؛ منشی قمی، ١٣٨٣: ٤٥؛ سییفری، ٢٠٠٦: ٥٧؛ پارسادوست، ١٣٨٧: ٢٤٠-٢٤١). دیاره شاری لاهیجان به هۆی ئه‌وه‌ی که پێشتر ژینگه‌ی شیخ زاهیدی گه‌یلانی و شیخ سه‌فی بووه له نیوان سۆفیان و مریدانی رییازی سه‌فه‌وی گرنگییه‌کی له راده‌به‌ده‌ری هه‌بوو و ئه‌م ناوچه‌یان به پیرۆز ده‌زانی.

وه‌ک له سه‌رچاوه‌ میژووبیه‌کان باسکراوه، له ماوی نزیک به‌و (٥) ساله‌دا (١٤٩٤-١٤٩٩) که سمایل میرزا له ده‌قه‌ری لاهیجان خۆی شارده‌بووه، جگه له کارکیا میرزای به‌خپوکهری له لایهن که‌سێک به ناوی شه‌مه‌سه‌ ددین محه‌مه‌دی لاهیجانی گه‌یلانی (١٤١٧-١٥٠٧) که مه‌لایه‌کی توندپه‌رو و ده‌مارگرژی شیعه بووه زۆر به توندوتۆلی له سه‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی دوازه ئیمامی په‌روه‌رده کرا و پێگه‌یه‌ندرا (غفاری قزوینی، ١٣٤٣: ٢٦٤ مینورسکی، ١٣٧٥: ١٣٢؛ صفوی، ١٣١٤: ٥١؛ جهانگشای خاقان، ١٣٦٤: ٦٤). گوايه سمایل میرزا له‌م ماوه‌یه‌دا وانه‌کانی ره‌وشت و حوکمه‌کان و هه‌روه‌ها چۆنیه‌تی بلاوکردنه‌وه‌ی رییازه‌که و ریه‌رایه‌تیکردنی ده‌رویش و مریده‌کانی له‌م شاره و له لایهن ئه‌م مامۆستایه و که‌سانی وه‌ک کارکیا میرزا عه‌لی و باوه‌رپه‌ندانی تایبه‌ت و کارکیا سولتان حوسین و ئه‌میر هاشمی براده‌ران که به‌رده‌وامی سه‌ردانیان ده‌کرد وه‌رگر تووه و له سه‌ر بیروباوره تونده‌کانی شیعه‌گه‌ری و به تایبه‌تی شیوازه‌کانی دوژمنایه‌تیکردنی سوننه‌کان به چری گۆشکراوه (نویدی شیرازی، ١٣٦٩: ٤٠؛ خاتون آبادی، ١٣٥٢: ٤٤٠؛ واله اصفهانی، ١٣٧٢: ٧٤-٧٥؛ پارسادوست، ١٣٨٧: ٢٤٦-٢٤٨-٦٩٤). جگه له‌مه "ئه‌میر نه‌جمی زێرینگری په‌شتیش" له په‌روه‌رده‌کردن و راهێنانی سمایل له ماوه‌ی مانه‌وه‌ی له لاهیجان رۆلێکی گرنگی بینیه‌وه (غفاری، ١٣٤٣: ٢٦٨؛ صفوی، ١٣٤٨: ٥٧؛ منشی قمی، ١٣٨٣: ١، ٨٤) هه‌ر بۆیه‌ دوای ئه‌وه‌ی سمایل به هاندان و پشتگیری به‌رده‌وامی که‌سانی وه‌ک ئه‌مانه به ده‌سه‌لات گه‌یشت له به‌رامبه‌ر گشت چاکه و وانه‌کانیان، ئه‌میر نه‌جمی زێرینگریش دوای لادانی حوسین به‌گی له‌ه‌شاملوو له پله‌ی وه‌کیلی نه‌فسی نه‌فیس هوما یوونی له شوینی دایده‌نیت و ده‌یکاته جیگره‌وه‌ی خۆی (سییفری، ٢٠٠٦: ٨١؛ پارسادوست، ١٣٨٧: ٢٤٧-٢٤٨) و گه‌وره‌ترین پله‌ی ئایینی و دادوهری فه‌رمانپه‌روایه‌تییه‌ که‌شی که

سەدارەتى مەزنە مەلایەتى و سەرکردایەتى کاروبارى دادوەرى بى پيشکەشى مەلا شەمسەددىنى مامۆستای خۆى و مائالەکانى دەکات (پارسادوست، ۱۳۸۷: ۲۴۶). ئەمە خۆى لە خۆیدا سەلمینەرى خۆشەویستى لە پادەبەدەرى شا سمايل و هەبوونى هەببەت و شکۆى هەرە بەرزى مەلا شەمسەددىنى لاهيجییه بۆ وەرگرتنى پلەیهکی ئاوا بەرزى ئایینى، کارگێرى و سیاسى لە دەولەتى تازە دامەزرادى سەفەى کە زۆربەى هەرە زۆرى کاربەدەستانى لە تورکمانە قزلباشەکان بوون.

لە لایەکی ترلە ماوەى سالانى (۱۵۰۱-۱۴۹۴) وانه چروپەرەکانى جەنگاوەرى، زۆرانبازى و شىوازەکانى هونەرى شەپکردن و چۆنیەتى سەرکردایەتیکردنى سوپا و خۆ پاراستن و چۆنایەتى هیرشېردنى سەر دوژمنەکانیش لە لایەن تاقمپیکى بچووکی حەوت کەسى بە ناوی "سۆفیانى لاهيجانى" کە بە نازناوی "باوەرپەندانى تايپەت" دەناسرین، فېرى سمايل کراون (جەهانگشای خاقان، ۱۳۶۴: ۷۵؛ ترکمان، ۱۳۸۲: ۲۵). ئەم تاقمە بچووکه کە بەرپرسيارىتی هەرە گرنگ و پڕ مەترسیی پاراستنى هیزی جوولانە وەى مرید و لایەنگرانی ریبازى سەفەوییان بە دەستەووە بوو بریتى بوون لە: "حوسین بەگى لەلە شاملوو، ئەبدال عەلى بەگى دەدە زۆلقەدر، خادەم بەگى خەلیفەى تالش، رۆستەم بەگى قەرمانلوو، بەیرەم بەگى قەرمانلوو، ئەلیاس بەگى خەنەسلوو، قەرا پیربەگى قاجار" (منشى قزوینى، ۱۳۷۸: ۲۸۵؛ جەهانگشای خاقان، ۱۳۶۴: ۷۵) ئەمانە گشتیان شیعیەى دەمارگەز و جەنگاوەرى بە ئەزموونى سوپای سولتان جونەید و حەیدەر و سولتان عەلى بوون کە دواى کوژرانى سەرکردەکانیان وەک کۆلەکەى سەرەکی مرید و دەرویشانى گیانفیدای ریبازى سەفەوى شەوانەرپۆژ ئەرکی پاراستن و پراھینانى سمایلی پيشەوایان لە ئەستۆ گرتبوو و هاوکات لە هیچ کردەووە یەک دريغیان نەدەکرد و پینان وابوو کە ریبەریان خواوەندیکی زیندوووە و پيوستە بە مەبەستى مسۆگەرکردنى فەرمانزەواپەتیبەکی سەرەخۆ و بەرزراگرتنى ئالای ریبازەکیان دەست لە هیچ کردەووەیەک نەپاریزن و سەرجم فەرمانەکانى سمايل بى یەک و دووکردن جیبەجى بکەن (پارسا دوست، ۱۳۸۷: ۲۴۵-۲۴۶؛ غفارى فرد، ۱۳۸۵: ۱۵۲-۱۵۵).

بە تەشەنەکردنى کيشە و ئالۆزى نيوخۆیى و دەسپیکردنى شەروپیکردان لە نیوان پکەبەرانى تاج و تەختى پاشایەتى، فەرمانزەوایى ئاق قۆبوونلووکان (۱۳۸۷-۱۵۰۱)ى تورکمان بەرەبەرە پوووى لە لاوازی و دارووخانى هەمیشەبى دەکرد و بارودۆخى گشتى لە سەرجم ناوچەکانى ئیرانى دووا سالانى سەدەى پازدەهەم رۆژ لە دواى رۆژ بەرەو خرابى و پەشۆکاوى هەنگاوى دەنا. مەلانیی بەردەوام و

گێره و کێشهى له بن نههاتووى نيوان شازادهکانى ئاق قۆيوونلوو که کوژرانى کۆمهليکى ليکەوتەوه، هەلى بۆ پاريزهەرانى سمايل رەخساند تا سەر له نوێ بە هيزهکانى خۆياندا بچنەوه و بە سوود وەرگرتن له پەرتەوازهيبى له رادهبەدهرى دەسهلاتى ناوهندەى و بەکارهينانى ئەزموونى زيرپينى جەنگاوهرى "باورمەندانى تايهت و سۆفيانى لاهيجانى" و بەگەرخستنى هيز و تواناى مريد و دەرويشه جەنگاوه رانى سەفهوى، دوا نەخشەى چروپى خۆيان بە مەبهستى تۆلە سەندنەوه له بکوژانى سەرکرده ديارهکانيان و تیکۆشان له رپى رووخاندنى فەرمانرەوايى ئاق قۆيوونلووهکان و دامەزراندنى دەولە تىکى سەربەخۆ له ئيران دا گەللە بکەن (سييفرى، ۲۰۰۶: ۵۷-۵۸؛ پارسا دوست، ۱۳۸۷: ۲۴۹-۲۵۰).

له هاوینى سالى ۱۴۹۹ دا سمايل و شوينکهوتوانى که مەرامى ئاشکراکردنى بانگەواز و گەرانهوى يەكجارهيبان بۆ ئەردەويلى هيلانهى سەرەكى ريبازەكەيان هەبوو، بە هاوړپيتى له گەل باورمەندانى تايهت گەيشتنه ئەو ئەنجامه كه هەلى له بار بۆ تیکۆشانى كۆتايى له رپى وەدەسهينانى دەسهلات بە رووياندا رەخساوه. ئەوان بۆچوونيان وابوو كه واكات و ساتى روو بەروبوونەوه له گەل رووداوهكان و سەرخستنى ئاوات و ئامانجهكانى بزووتنەوى سەفهوى گونجاوه، بۆيه سمايل ميرزا سەرەتا بە ناردنى يەكئ لەو باورمەندانە بۆ لاى كارکيا ميرزاعەلى و دواتریش بە بينينى خۆى، سەرەراى رازينه بوونى ناوبراو و هەولەكانى بۆ پاشگەزبوونەوه لەم برياره چاره نووسساز و ئەستەمه، بە هۆكارى ئەوهى كه كاتهكەى گونجاو نييه، له وهلامى كارکيا دا دەلپت: **له عالەمى سەرەوه پاسپيردراوم و هيچ چارهيهكى ترم نييه جگه له بەردەوامى دان بەم بزووتنەويه...!** بۆيه لاهيجانى بەرهو ئەردەويلى جيّهشت (خواند مير، ۱۳۸۰: ۴۴۷؛ منشى قمى، ۱۳۸۳: ۴۷؛ نويدى شيرازى، ۱۳۶۹: ۵۷۷؛ سييفرى، ۲۰۰۶: ۶۱).

سمايل و گرووپهكەى له دواى به جى هپشتنى لاهيجان و دەيلەم كاتى گەيشتنه ناوچهى تارم به گوپرهى باسکردنى نووسەرى نهاسراوى جههانگوشاى خاقان و حەسەن بەگى رۆملوو و والەى ئەسفەهانى ۱۵۰۰ كەس له مريد و دەرويشى ناوچهكانى ئاسياى بچووك و شامهوه داوهرين و تيكەلى بوون (جههانگوشاى خاقان، ۱۳۶۴: ۹؛ روملو، ۱۳۸۴: ۴۱؛ والە اصفهاني، ۱۳۷۲: ۷۹) ئەم بابەتە سەلمينهري ئەوهيه كه وا سمايل ميرزا پيشتەر و بەر له بهجى هپشتنى لاهيجان به هۆى ناردنى تەتەرەكانيهوه رپگه و رپهوى رۆبشتنەكەى بۆ مريد و لايەنگرەكانى دەسنیشان كرد بوو و هاوكات داواشى ليكردبوون كه به چهكهكانيانەوه تيكەلى بن (مينورسكى، ۱۳۳۴: ۲۴۶؛ Browne, 1964: 22).

سمایل و هیزه تازه پیگه یشتوو هه که له تارمه وه به ره و خه لخال و له ویشه وه دواى یهک مانگ مانه وه و بلاوه پیکردنی به شی هه ره زۆری هیزه که یان به سه ر ناوچه کانی ده ور بوهر، به مه به ستی ئاشکرا نه بوونی پلانه سه ره کیه که ته نیا به ۳۰۰ که سه له مریده کانی به ره و ئه رده ویل که وته ری. له ویش دواى بینینی دایکی و سه ردانکردنی مه زارگه ی خانه دانه که ی، به هۆی ته هیداتی به رده وامی عه لی به گی چاکرلووی حاکی ئه وئ، ئه رده ویل به جیه یشت (منشی قمی، ۱۳۸۳: ۴۹؛ عبدی بیک شیرازی، ۱۳۶۹: ۵۷۷-۵۷۸). سمایل میرزا دواى به ریکردنی وه زری سه رما له ده سپیکی به هاری سالی ۱۵۰۰ سه ره تا به ره و ناوچه ی قه ره باغ، ئاران، ئیروان و دواتریش له هاوینی هه مان سالد کاتیک خۆی گه یانده هه ری می ئه رزه نجان، به قسه ی واله ی ئه سفه هانی و مونشی قومی نزیکه ی (۷۰۰۰) تورکمان (۸۰۰۰) عبدی به گی شیرازی (۱۲۰۰۰) که سی، دیکه له خیلاتی "ئۆستاجلوو، شاملوو، پۆملوو، ته که لوو، زۆلقه در، ئه فشار، قاجار و وه رساق" چاوه ری بوون و هه ر به گه یشتنی سه رکرده که یان تیکه لی هیزه که ی بوون (واله اصفهانی، ۱۳۷۲: ۹۵؛ منشی قمی، ۱۳۸۳: ۵۶؛ نویدی شیرازی، ۱۳۶۹: ۵۷۸).

سمایل میرزای میرد مندال به دریزی ئه م گه شته نه یینییه دوور و دریزی که له لاهيجانه وه ده ستی پیکرد بوو له سه ر راسوپارده و راویژی به رده وامی باوه رمه ندانی تایهت به پیی نه خسه و پلانیکی داریزراو بو داها توویه کی نه خشینراو هیزه کانی خۆی له هه ر جوهره پیکدادانیکی لاهه کی به دوور گرت و کاتی گه یشته ئه رزه نجان ده ستی کرد به راهینان و پیگه یانندی سوپایه کی شه روان له مرید و ده رویشه گیان فیداکانی (سپیه ری، ۲۰۰۶: ۶۲). دواى جیگیربوونی ریژه ی به رفراونی مریده جه نگاهه ره کان، سمایل که خۆی له ململانی وه چه نگه ستنی تاج و ته ختی ده سه لاتی ناوه ندی ئیران له به رامبه ر سی دوژمنی سه ره کی واته: "فه رپۆخ یه ساری حاکی شه روان (۱۴۶۵-۱۵۰۰)، ئه لوه ند به گی حاکی ته وریز (۱۴۹۸-۱۵۰۱) و مراد به گی حاکی هه ری می فارس (۱۵۰۰-۱۵۰۸)" ده بینییه وه، له پاش لیکدانه وه و هه لسه نگانندی راویژ و راسپارده ی باوه رمه ندانی تایهت و سه رکرده کانی سوپا تازه پیگه یشتوو هه کی، بریاریدا سه ره تا خۆی له په لاماری پاشماوه ی بنه ماله ی ئاق قۆیوونلووه کان به دوور بگریت بۆیه هه لیکوتایه سه ر شه روان (جهانگشای خاقان، ۱۳۶۲: ۱۱۸).

سمایل و سوپایه که ی له پاییزی سالی ۱۵۰۰ دواى په رپه وه له پوواری کور له نزیک قه لای گوستان که وته شه ریکی سه خت له گه ل فه رپۆخ یه ساردا و دواى کوژرانی فه رپۆخ یه سار به فه رمانی سمایل

سەرى بردرا و لاشەى سووتینرا و مال و سامانەكەشى تالان كرا(خواندمیر، ۱۳۸۰: ۴۵۹؛ جهانگشای خاقان، ۱۳۶۴: ۱۱۹). دواى سنى رۆژ مانەوه له شهروان بەدواى شای كورپی فەرپروخ یەسار كەوت كە له گۆرەپانی شەر بەرەو شەماخی و شاری نەو پای كردهو. لەوێشەوه پاش بېینی "ئەمیر شەمسەد دین زەكەریای كوجەجیی تەوریزی" وەزیری زانا و پایەبەرزى خانەدانى ئاق قۆیوونلووهكان و پیدانى نازناوى "كلیلى نازربایجان" و سوود وەرگرتن له ئەزموون و پراویژە دەولەمەندەكانى بەرەو باكۆى پایتەختە دیرینهكەى بكۆزانى باپیرانى ئازووت (عبدى بیک شیرازی، ۱۳۶۹: ۵۸۰؛ منشى قمى، ۱۳۸۳: ۶۳؛ قزوینی، ۱۳۱۴: ۲۴۲). بەداگیرکردنى قەلای سەختى باكۆ و تالانکردنى ئاوايیهكانى ئەم ناوچەیه سامانیكى له رادەبەدەر له زێر و زیو و گەوهەرى جۆراوجۆر كەوتە دەست سمایل كە فەرمانى دا بە دابەشکردنى دەسكەوتەكان بە سەر شەروانانى قزلباش، ئینجا فەرمان درا بە هەلكولینی گۆرپی خەلیلى شەروانشای باوكی فەرپروخ یەسار و دەرھینانى ئیسقانهكان و سووتاندنیان و دروستکردنى منارە له كەله سەرى كۆژراوهكان (خواندمیر، ۱۳۸۰: ۴۶۲؛ منشى قمى، ۱۳۱۴: ۶۷؛ پارسادوست، ۱۳۸۷: ۲۶۰-۲۶۱).

۳- داگیرکردنى تەوریزی پایتەخت و دامەزراندنى دەولەتى سەفەوى:

دواى داگیرکردنى قەلای باكۆ و له كاتى ئابلووقەدانى قەلای سەختى گۆلستان، له پاش پێگە یشتنى هەوالی پەرینەوهى ئەلوهند بەگى ئاق قۆیوونلوو له چۆمى ئاراس بە مەبەستى ھێرشکردنى سەر سمایل، بە هاندانى ئەمیر شەمسەددینی كونه وەزیری دەربارى ئاق قۆیوونلووهكان، سمایل بە پەله ئاراستەى سوپایەكەى له گۆلستانەوه بەرەو نەخجەوان گۆرپی و كەوتە دواى ئەلوهند بەگ(عبدى بیک شیرازی، ۱۳۶۹: ۳۹؛ خواندمیر، ۱۳۸۰: ۴۶۳-۴۶۴-۴۶۷). دوو لەشكرەكە له بەھارى سالى ۱۵۰۱ لە ناوچەى شەرور تیکههلهنگووتن و كەوتنە شەریكى سەخت كە له ئەنجامدا عوسمان بەگى فەرماندەى سوپای ئەلوهند بەگ بە دیلى كەوتە دەستى شەروانانى سوپای سمایل و دواتر كۆژرا و سوپایەكەیان له پاش كۆژرانى ژمارەیهكى زۆر تفرۆتەنا بوو و لێك هەلۆهشایەوه و خودى ئەلوهند بەگیش بە ناچارى بەرەو ئەرزەنجان رایکرد و گۆرەپانى شەرى بەجئ ھېشت(روملو، ۱۳۸۴: ۶۰؛ جهانگشای خاقان، ۱۳۶۲: ۱۳۸-۱۵۰). ئەمە له كاتیکدایە كەوا عەبدى بەگى شیرازی دەلێت كە ئەلوهند بەگ بەرەو دیاربەكر هەلھات (نویدی شیرازی، ۱۳۶۹: ۳۹) بە پێى زۆربەى سەرچاوه میژوووییهكانى سەردەمى سەفەوى، سمایل میرزا كە لەم شەرەدا تەنیا ۷۰۰۰ كەسى له گەل بوو له بەرامبەر سوپای ۳۰۰۰۰ كەسى ئەلوهنددا سەرکەوتنیكى

گه‌روه و چاوه‌روان نه‌کراوی وه‌ده‌ست هه‌ینا(ترکمان، ١٣٨٢: ٢٨؛ یحیی قزوینی، ١٣١٤: ٢٤١؛ صفوی، ١٣٤٨: ٩٠؛ استرآبادی، ١٣٦٤: ٣٣). له‌ ئه‌نجامی ئه‌م سه‌رکه‌وته‌نه‌ میژووویه‌دا سه‌مایل جله‌وی هه‌رپمی پان و به‌رینی ئازربایجانی ئه‌وکاته‌ی که‌وته‌ ده‌ست (مزاوی، ١٣٨٨: ١٦٥-١٦٦) و رۆژی پاشتر به‌ره‌و پایته‌ختی جارانی ئیله‌خانه‌کان، قه‌راقویوو نلوه‌کان و ئاق قۆیوونلوه‌کان ئازووتی و به‌ هاوڕیتی باوه‌رپمهندانی تایبه‌ت و پشتیوانی جه‌نگاوه‌ره‌ قزلباشه‌کان پپی نایه‌ ته‌وریز (نیومن، ١٣٩٣: ٤٠) و له‌ هاوینی هه‌مان سه‌لێش و له‌ ته‌مه‌نی پاژده‌ سه‌لیدا تاجی نایه‌ سه‌ر و خۆی به‌ شای شایان ناساند(لوسکایا، ١٣٥٤: ٤٣٧) و دامه‌زرا نندی ده‌وله‌تی سه‌فه‌ویی راگه‌یانده‌ که‌ له‌ راستیدا ده‌رئه‌نجامی دوو سه‌ده‌ خۆسازدان و تیکۆشانی هه‌یمنانه‌ و به‌رده‌وامی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌ویییه‌کان بوو (Browne, 1964:52؛ سپیفری، ٢٠٠٦: ٦٢).

شاسمایل له‌ یه‌که‌م رۆژی فه‌رمانه‌وايه‌تییه‌که‌ی به‌ راگه‌یانندی مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی دواژده‌ ئیمامی وه‌ک تاکه‌ مه‌زه‌به‌ی فه‌رمیی ده‌وله‌تی تازه‌ دامه‌زراوی سه‌فه‌ویی خه‌ونی له‌ میژینه‌ی باب و باپیرانی هه‌ینایه‌ دی(جه‌انگشای خاقان، ١٣٦٢: ١٤٧؛ روملو، ١٣٨٤: ٨٦؛ ابی صعب، ١٣٩٧: ١٩-٢٢). به‌ باوه‌رپی زۆربه‌ی میژوونووسانی سه‌رده‌می سه‌فه‌ویی و ته‌نانه‌ت هاوچه‌رخیش ئه‌گه‌رچی له‌ راستیدا له‌ کات و ساتی ده‌رچوون و جیه‌ه‌چیکردنی ئه‌م فه‌رمانه‌ نه‌ خۆدی شاسمایی میرد مندال و نه‌ باورپمهندانی تایبه‌تیش که‌ به‌رده‌وام له‌ گه‌لی بوون به‌ هیچ شپوه‌یه‌ک شه‌ره‌زای ورده‌کاریی و رپوره‌سمه‌کانی ئه‌م مه‌زه‌به‌ و ته‌نانه‌ت کاردانه‌وه‌کانی ئه‌م برپاره‌ش نه‌بوون (شکری، ١٣٥٠: ٦٤؛ پارسا دوست، ١٣٨٧: ٢٧٧)؛ و ته‌نیا له‌ سه‌ر راسوپارده‌ی تۆرهمه‌ی سه‌فه‌ویی که‌ نزیکه‌ی دوو سه‌ده‌ هه‌لسووهران و چالاکی له‌ پیناو بلاوکرد نه‌وه‌ی رپبازه‌که‌ و بره‌و پیدان و وه‌گه‌رخستنی فه‌رمانه‌وايه‌تییه‌کی مه‌زه‌به‌ی هه‌ولیان دابوو و دواتریش کاریگه‌ریی و په‌نگدانه‌وه‌ی وانه‌ شیعه‌گه‌رییه‌کانی مه‌لا شه‌مه‌ددین له‌ سه‌ر شاسمایل ئه‌م خه‌ونه‌ و ئاواته‌ دیرینه‌ که‌وته‌ بواری جیه‌ه‌جی کردن(نیومن، ١٣٩٣: ٥٤؛ Roemer, 1980:346).

دیاره‌ به‌ر له‌ وه‌ی ئه‌م فه‌رمانه‌ گه‌نگ و مه‌ترسیداره‌ بکه‌وئته‌ بواری جیه‌ه‌جی کردن، هه‌ندئ له‌ راپوێژکاره‌ نزیکه‌کانی شاسمایل که‌ له‌ کاردانه‌وه‌ خراپه‌کانی پاشه‌رۆژی ئه‌م کاره‌ نیگه‌ران بوون پینان راگه‌یانده‌: ئیمه‌ ده‌ترسپین خه‌لک بلین فه‌رمانه‌وايه‌ شیعه‌مان ناوئ و ئه‌گه‌ر بپتو خه‌لک سه‌ر وه‌به‌ر مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ نه‌هینن ئه‌وجا چیمان پینده‌کری؟(جه‌انگشای خاقان، ١٣٦٢: ١٤٧؛ شکری، ١٣٥٠: ٦٤) وه‌لامی سه‌یر

و سهرنجپاکیشى شاسمایلی ته مهن یازده سالان جیگهی تیرامانیکی قووله، کاتیک به توورهبی و دهنگیکی بهرزهوه دهلیت: "له لایهن خواوهند و ئیمامانی پاکی شیعهوه راسپێردراوی ئەم کارهیه و له پیناو به ئەنجام گهیااندنی ئەم ئهرکەش نه حساب بۆ کهس دهکات و نه له کهسپش دهترسی و ئەگەر جهماوهریش وهدهنگ بێ و وستە بکا پشتیوان به خوای گهوره شمشیر ههلهدهکیشم و جووقهواریان لیدهبرم و تاقهکهسیان به زیندوویی ناهیلیم...!" (سپیکری، 2006: 70-71؛ پارسادوست، 1387: 277).

دوای دامهزراندنی دهولت، له یهکهمین رۆژی ههینی کاتی خهلیکی زۆر له مزگهوتی گهورهی شاری تهوریز به مهبهستی نوێژکردن و گوێ گرتن له ووتاری ههینی کۆ ببوونهوه، به فهرمانی شاسمایل لهشکری قزلباش که خۆیان به شمشیر و خهنجهری رووت ئاخپنرابوو له نیوان ههر دوو کهسی نامادهبوو یهکیان دانیشت و لهو کاتهی که ووتار به ناوی پیشهوايانی شیعه خویندرايهوه داوا له نامادهبووان کرا کهوا پێویسته ههر کهسی بهش به حالی خۆی ههر سی خهلیقهی راشدین (ئهبووبهکر و عومەر و عوسمان) نفرین بکات و له کاتی بێرپزی کردن و جنیودانیش به هۆتافی "زۆر بێ و کهم نهبی" به فهرمی شیعه بوونی خۆی بسهلمینیت (شکری، 1350: 64-65). قزلباشهکان ههستانه سههه پێ و یهک به دهنگ هاوارین دهکرد لهمرۆ به دواوه ئهوهی دژی ئەم فهرمانه بوهستی خوین و مالی حهلاله و گیانیشی ئامانجی شیرو تیر و خهنجهره تینوووهکانمان دهبی (جهانگشای خاقان، 1364: 147).

بهم جوهره له ریی گرتنهبهری درندانهترین شیوازی حوکمرانی، شاسمایل توانی سههه تا له شاری تهوریزی پایتهخت و ئینجا هیدی هیدی له سهرحهه شار و شارۆچکه و ناوچهکانی تری ژێر دهسهلاتی دهولته تازه دامهزراوهکهیدا مهزههبی شیعهی دوازه ئیمامی بسهپینیت و به ناگرو ناسن ناچاریان بکات که پهسندی بکهن و گوێ له مستی بن (موسوی فندرسکی، 1388: 94؛ قسطمونیلی، 1314: 52). ههر له درێژهی ئەم پرۆسهیهدا به فهرمانی شا شیوازی بانگ دانیان گوێ و دوو پرستهی "اشهد ان علیا ولی الله" و "حی علی خیر العمل" یان لی زیاد کرد و هاوکات دووپاتیان کردهوه کهوا له مهودواوه هیچ کهس بۆ نییه نه وهک سونیهکان بانگ بدات و نه وهک ئهوانیش دهسنوێژ ههلهگرێ و بێ گومان ئهوهی به پێچهوانهی فهرمانهکان بجووڵیتهوه مههرگی له ناکاو چاوهروانیهتی (خواند میر، 1380: 68؛ جهانگشای خاقان، 1364: 149؛ عبیدی بیک شیرازی، 1369: 40). له درێژهی ئەم گۆرانکارییه خیرایانه به فهرمانی شا گرووپییک له لایهنهنگه دهمارگرژهکانی شیعه به ناوی "تهبهررائیان" بیک هینران تا به کۆلان

و بازاران دا بگه‌رپن و به‌ ده‌نگیکی به‌رز و به‌ هاوار کردن ئه‌و په‌ری بێ پێزی به‌ هه‌ر سێ خه‌لیفه‌ی پاشدین بکه‌ن و جنیویان پێ بدن و ته‌نانه‌ت ئیمامه‌کانی دیکه‌ی سوننی مه‌زه‌به‌کانیش که‌ به‌ دوژمنانی ئیمام عه‌لی ده‌ناسران له‌م هه‌لسۆکه‌وته‌ نابه‌جییه‌ پارێزراو نه‌بوون. خه‌لکه‌ داماوه‌که‌ش که‌ به‌ تیکرا هه‌په‌سابوون له‌ سه‌ریان بوو که‌ له‌ هه‌ر شوینیک گوڤیان له‌م هۆتافانه‌ ده‌بی ده‌م و ده‌ست وه‌لامیان بدا‌بایه‌وه‌ و بیانگوتبا "زۆر بێ و که‌م نه‌بێ" چونکه‌ ترسی ئه‌وه‌یان هه‌بوو و گومانیشیان نه‌بوو که‌وا ئه‌گه‌ر بێتو وا نه‌لین ده‌ست به‌جێ ده‌کوژرین(منشی قمی، ۱۳۸۳: ۷۳؛ قزوینی، ۱۳۱۴: ۲۴۲؛ دلاواله، ۱۳۸۴: ۴۳؛ حسنی، ۱۳۸۸: ۶۷). به‌ فه‌رمانی شاسمایله‌م موو پیاوان ده‌بوايه‌ تاج و هاج(کلاو و جامانه‌ی دره‌وشاوه‌)ی قزلباشیان له‌ سه‌ربنپن و وه‌ک ئه‌وانیش خۆیان داپۆشن، بۆیه‌ زۆری پێ نه‌چوو ئێران به‌ ولاتی قزلباشان ناوی ده‌رکرد(خواند میر، ۱۳۸۰: ۴۶۸؛ قزوینی، ۱۳۱۴: ۲۴۲؛ پارسادوست، ۱۳۸۷: ۲۷۸-۲۷۹).

زۆری پێنه‌چوو کاردانه‌وه‌ و شوینهاتی ئه‌م بپاره‌ چاره‌نووسسازه‌ که‌ پێ ده‌چن گرنگترین بپاری ته‌مه‌نی شاسمایله‌ بووبن و له‌ هه‌مان کاتدا له‌ لایهن هه‌ندێ له‌ میژوونووسانی ئێرانی و بیانییه‌وه‌ به‌ برپه‌ری پشته‌ ده‌وله‌تی تازه‌ دامه‌زراوی سه‌فه‌ویی داده‌نریت، تیکرایی ره‌وت و ره‌وگه‌ی بزاقی میژووی داهاتووی سه‌رحه‌م گه‌لانی ئێرانی گوڤی(معلوف، ۱۳۷۷: ۳۰۱؛ میچل، ۱۳۹۷: ۴۷؛ پارسا دوست، ۱۳۸۷: ۲۷۹). ئاشکرایه‌ که‌ دانانی ری و شوینی شیعه‌گه‌ری له‌ ولاتیک که‌ لانیکه‌م به‌ شیوه‌ی فه‌رمی به‌شی هه‌ره‌ زۆری جه‌ماوه‌ره‌که‌ی هه‌لگری مه‌زه‌به‌ی سوننیبوون، کاریکی ئاوا ئاسان نه‌بوو و کاره‌ساتی کوژران و مألویانییه‌کی له‌ پاده‌به‌ده‌ری بۆ ئه‌وانه‌ی که‌ ناماده‌نه‌بوون مه‌زه‌به‌ی خۆیان بگورن به‌دیاری هینایه‌وه‌. دژایه‌تی کردن، هه‌لگه‌رانه‌وه‌ و ئازار و راپیچکردنی ئه‌و که‌سه‌نای که‌وا سه‌ریان وه‌به‌ر نه‌دینا کاریکی هه‌تا بلی ئاسایی بوو(سییقری، ۲۰۰۶: ۷۱). سزای سه‌ریبچی تا سنووری مه‌رگیش ده‌یته‌نییه‌وه‌ و هه‌ره‌شه‌ و گوپه‌شه‌ی سووتاندن و ئه‌شکه‌نجه‌دان که‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌ستی پیکردبوو هه‌رگیز نه‌برایه‌وه‌. ره‌نگه‌ بۆ خه‌لکی ئاسایی هه‌بوونی ئه‌م هه‌ره‌شانه‌ به‌س بووبن، به‌لام پێده‌چیت که‌ زانایانی ئایینی پترخۆیان پاده‌گرت و به‌ ئاسانی ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی شاسمایله‌ و قزلباشه‌کان نه‌ده‌بوون، بۆیه‌ هه‌ندیکیان کوژران و ژماره‌یه‌کی زۆریش راپانکرده‌ ناوچه‌کانی سوننی نشینی ژیر سیبه‌ری ده‌سه‌لاتی ته‌یموورییه‌کان و ئۆزبه‌کان (Roemer, 1980:347).

کارە قیزەوونەکانی قزلباشان کە بە فەرمانی راستەوخۆی شاسمایلی میرد مندال بە مەبەستی چاو ترساندنی خەلک و چەسوپاندنی دەسەلاتی تازه دامەزراوەکیان بەو پەڕی بێ پەشتیبەوه جێبەجێ دەکران گەیشتبوووە ئاستی کوژرانی ژنانی سکپر و دەرھێنانی کۆرپەکانیان و ھەرۆھا کوژرانی ژمارە یکی زۆر لە پاشماوەی بنەمالەى ئاق قۆیوونلووھەکان و تەنانت ھەلدانەوھى گۆرپەکان و سووتاندنی ئیسقانەکانیان (پارسادوست، ۱۳۸۷: ۲۷۹-۲۸۴؛ امیری، ۱۳۸۱: ۴۰۸-۴۰۹) بە بۆچوونی "کاترینۆ زینۆ"ی قینیزیایی "ئیدقارد براون"ی بەریتانی "زان ئائۆیین" و "زان کالمار"ی فەرەنسى فەرمانەکانی شاسمایلی و کردەوھەکانی قزلباشان (کوشتن، برینی کە لەسەرھەکان، سووتاندنی تەرمی کوژراوەکان و ھەلنەکاندنی گۆرپەکان) لە کۆمەلکۆژییەکی بێبەزەبیانەى گەلانیکی بێ دەسەلات دەچوو کە ھەرگیز ئامادە نەبوون لە پیناوە جێبەجێ کردنی فەرمانەکانیان دەسبەرداری بێر و باوەرپە مەزھەبییەکانیان بن (Browne, 1966: 62؛ Aubin, 1988: 98؛ Calmard, 1993: 114).

بە قسەى ماریا ئانجۆلیلۆی قینیزیایی، بە فەرمانی شاسمایلی نزیکەى ۸۰۰ کەس لەوانەى کە لە دام و دەزگاکانی ئەلۆھند بەگ لە تەوریزکاریان کردبوو سەربرپان و تەرمەکانیان سووتینپان. زۆری پێ نەچوو زەبر و زەنگ و کوشتنی خەلکی بێ دەسەلات لەم شارە گەیشتە نزیکەى ۲۰۰۰۰ کەس و لە درێژەى ئەم کارە چەپەلانە قزلباشەکان تەنانت بەزەبیان بە سەگ و پشیلەکانی ئەم شارەش نەدەھات و ئەوھى کەوتە بەردەمی شیروتیر و شمشیرەکانیان رزگاری نەبوو. بە بۆچوونی ناوبراو میژوووی مرۆفایەتی لە دوای سەردەمی تاریکی "نیرپۆن سیزار" (۵۴-۶۸ز) ئیمپراتۆری ستەمکاری رۆمانی کە متر فەرمانرەوا یەکی بپوێزدانی وەک شاسمایلی سەفەوی بە خۆی بینیووە (امیری، ۱۳۸۱: ۴۰۹؛ پارسا دوست، ۱۳۸۷: ۲۸۰). دوای بە فەرمی راگەیانندی مەزھەبی شیعی دوازدە ئیمامی لە ولات لە لایەن شاسمایلەوھ، نیاز و پێداویستییەکی بەپەلە بە مەبەستی پەیداوونی ھاوسەنگی و بارتەقایی فکری لە رپیی رینموونی و بلاوکردنەوھى خیرای بیروباوەری شیعیچیتی بەدی ھات (سپیفری، ۲۰۰۶: ۷۳). گواپە لە سەرھەتاکانی راگەیانندی ئەم فەرمانە قەیرانیکی سەخت لە بابەت نەبوونی ریی و شوین و کتییی شەری شیعی و مەلایانی بە ئەزموون ولاتی تەنبیووە و دادوهریکی شەرعناس دەسنووسی نامیلکە یەکی کۆنی دەرپارەى بنەماکانی بیروباوەری شیعیگەری ئامادەکرد کە وەک سەرچاوەی سەرھەکی بۆ راھێنانی پیاوانی ئایینی کەلکی لێوھەردەگیرا (جعفریان، ۱۳۸۷: ۱۵۰). لە بەر ئەوھى مامۆستایانی شیعیەش بێ

ئه‌زموون و له ئاستیکی نزم دا بوون، سه‌ره‌تا شاسمایل و ئینجا شاته‌ه‌ماسب (۱۵۲۴-۱۵۷۶) ی کوری ناچار بوون به مه‌به‌ستی پرکردنه‌وه‌ی ئه‌م بۆشاییه‌ چاره‌نوساسازه‌ گرنکه‌ چهند زانایه‌کی شاره‌زای شیعه له ناوچه‌ عه‌ره‌بیه‌کانی **جبل عاملی شام و نه‌جه‌فی عێراق** له‌خانه‌دانی که‌ره‌کی له شاره‌کانی "**که‌ره‌کی نووح، جه‌زین و مه‌شغهره**" ی شامی ئه‌وکات و لوبنانی ئه‌م‌په‌رۆ په‌لکێشی ته‌وریزی پایته‌خت بکه‌ن (ابی صعب ۱۳۹۷: ۲۰-۲۱؛ نیومن ۱۳۹۳: ۵۴-۵۵).

شاسمایل به مه‌به‌ستی چاودێری پتر به سه‌ر چۆنیه‌تی گه‌شه‌سندن و ته‌نینه‌وه‌ی شیعه‌گه‌ری و سه‌رۆکایه‌تی کردنی چینی مه‌لا و فه‌قییان دا، په‌یه‌کی به ناوی "**سه‌در**" (**مه‌زنه‌مه‌لا - سه‌رۆکی ئایینی**) دیاریکرد و دادوهر **شه‌مه‌سدینی لاهيجانیی** کونه‌ مامۆستا و په‌روه‌رده‌کاری به ئه‌زموونی سه‌رده‌می پێگه‌یشتنی خۆی بۆ ئه‌م پۆسته‌ هه‌ره‌ گرنگ و هه‌ستیاره‌ راده‌سپێری تاکو سه‌رحه‌م بابه‌ته‌کانی کارو باری ئایینی و چۆنیه‌تی ب‌لاو کردنی مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی دوازه‌ئیمامی و هه‌روه‌ها د‌زایه‌تیکردنی خه‌لکانی لایه‌نگری مه‌زه‌به‌ی سوننی له ژێر سیبه‌ری ده‌وله‌ته‌ تازه‌که‌ی به‌رپه‌یه‌ بیات (پارسادوست، ۱۳۸۷: ۲۸۱). مه‌زنه‌مه‌لا ده‌بوایه به مه‌به‌ستی چاودێریکردنی تیرو ته‌سه‌لی هه‌موو جوولا نه‌وه‌یه‌کی مه‌زه‌به‌ی د‌ژ به فه‌رمانه‌کانی شا، له ریگه‌ی تۆرپیک له مه‌لایانی ده‌مارگرتی شیعه‌ که بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ په‌روه‌رده کرا بوون چۆنیه‌تی چه‌سپاندن و جیگیرکردنی مه‌زه‌به‌ی فه‌رمی و لات مسۆگه‌ر بکات و هاوکات ریگه‌ بگرت له زیاد بوونی ریژه‌ی سوننی مه‌زه‌به‌کان له ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتیان (سپێفری، ۲۰۰۶: ۷۳).

له‌م کات و ساته‌ هه‌ستیاره‌دا که ده‌وله‌تی سه‌فه‌ویی پێیدا تیپه‌ر ده‌بوو، به هۆی نه‌بوونی ئه‌زموونی به‌رپه‌بردن، سیستمی کارگێری دام و ده‌زگای حکومه‌ت به شیوه‌یه‌کی زۆر ئالۆز و تیکه‌ل و پیکه‌ل بوو، چونکه له لایه‌ک سۆفی و ده‌رویشه‌کان که خۆیان به میراتگری په‌سه‌نی ده‌سه‌لاتی تازه دامه‌زراوی سه‌فه‌ویی ده‌زانی، وی‌پای ب‌ ئه‌زموونی به‌رپه‌بردن، خۆیان به خاوه‌نی ده‌وله‌ت و سه‌رحه‌م دام و ده‌زگا‌کان ده‌زانی و له لایه‌کی دیکه‌وه شاسمایل به‌روه‌ه‌ پووی گه‌رفتی تیکه‌لکردنی ریکه‌ستنی یه‌ک‌په‌ری و یه‌کانگیری سۆفییه‌کانی رپبازی سه‌فه‌وی ببوه که رپیان بۆ بزاقی خانه‌دانی سه‌فه‌وی و سه‌رکه‌وتنی خۆشکردبوو. (پارسادوست، ۱۳۸۷: ۲۸۲) له راستیدا گری و کۆسپه‌که‌ ماوه‌یه‌ک پتر ئالۆز بوو و ته‌نگه‌ژه‌ی لیکه‌وته‌وه که ته‌نانه‌ت پاش دامه‌زراندنی ده‌وله‌تیش، مرید و لایه‌نگرانی تازه له ناوچه‌کانی ئه‌نادۆل رپویان له ته‌وریز کرد و ریک وه‌ک ئه‌و که‌سه‌نی خانه‌دانی سه‌فه‌وییان له سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات دانا

بوو، ئاوا بلیسەیان دەدا و لە تین و تاوی شۆرشگێرپانەدا پەلپیان دەکوئا. شاسمايل بە مەبەستى چارەسەر کردنى ئەم گرفتە و دەربازبوون لەم گروپتینە سەرکەشەى شۆرشگێرپانەدا، چەند جارێک فەرمانى دا بە سوپای قزلباشەکان بەرەو ئەنادۆل (کوردستان) لەشکرکێشى بکەن، کە دواتر ئەم ھێرشانە بۆ سەر خاکی عوسمانى یەکن لەو ھۆکارە پالەنرانە بوو کە لە سالی ۱۵۱۴ شەرى چالديپان و پەلامارى ئيمپرا تورتى عوسمانى بۆ سەر ئيرانى سەفەوى لیکەوتەو (سپىقرى، ۲۰۰۶: ۷۴).

وادەردەکەوێت کە ئەو ھۆکارەى کە شاسمايلی ھەر لە سەرەتای دامەزراندنى دەولەت تووشى دۆخێکی ئالۆزى کردبوو، ئەو پنیوەندییە ناخۆش و مەلانییى گرزەى نیوان توخم و تۆرەمەکانى تاجیک (ئیرانییە موسلمانەکان) کە بە "پیاوانى قەلەم" دەناسران لە گەل ھیزە خیلەکییە تورکمانەکانى قزلباش یان "پیاوانى شمشیر" بوو کە ئەرکی سەرەکی گەیشتنە سەر دەسەلاتى خانەدانى سەفەوییان کەوتبوو سەر شانیان و زۆربەیان لە دەرەوى سنوورەکانى ئیرانەو ھاتبوون. تاجیکەکان نەیان دەتوانى ببن بە سەر کردەى سوپا و قزلباشەکانیش خزمەتکردن لە ژێر فەرمانى پەلدارێکی تاجیکى ئیرانیان بە سووکایەتى بۆ خویان دەزانى (سپىقرى، ۲۰۰۶: ۷۵؛ نیومن، ۱۳۹۳: ۵۶). ئەگەر پلەيەکی سیا سیان درابایە بەلادەستانى قزلباش یان لە بەشێکی بەرئیو بەرایەتى ولات کە ئیرانییەکان بە بەستینى پاوانى خویان دەزانى دایانمەزراند بان، تاجیکەکان پێى تیکەچوون و دلپان گەردى لیدەنیشت (جعفریان، ۱۳۸۷: ۱۳۴). لە راستى دا تیکەلچوون و لیک مکوربوونى ئەم دوو توخمە سەرەکییە بەرى پینەدە گیرا، مینۆرسکی گوتەنى: "قزلباشەکان لە نپو میرات و کەلەپوورى نەتەوہیى ئیرانى دا خاوەنى جى پێیک نەبوون، بۆیە ئیرانییە تاجیکەکان و تورکمانە قزلباشەکان ھەر لە سەرەتای دەستبەکاربوونى دەولەتى سەفەوى وەک ئاو و رۆن بە سانایى تیکەلنەدەبوون و تاییەتمە ندیتى دووتۆوى جەماوەرە کانپان شوینیکى قوولى دادەنایە سەر سوپا و دەزگاگانى دیکەى بەرئیو بەرایەتى ولات" (مینورسکی، ۱۳۷۸: ۱۸۸).

لە زستانى سالی ۱۵۰۱ شاسمايل بە مەبەستى چارەسەرکردنى کیشە قوولەکانى نیوان ئەم دوو گرووپە و لیکدان و تیکەلکردن و گۆرپنیان بۆ پیکھینانى دامەزراوہیەکی بەھیز و بەرئیو بەرا یەتییەکی ریک و یەکدەنگ (جھانگشای خاقان، ۱۳۶۴: ۱۵۱). دواى وەرگرتنى راپۆژى پنیویست لە کەسانى متمانەپیکراوى تاییەت بە گۆرانکارییە بنەرەتییەکان سەرەتا پلەيەکی تازەى داھینا بە ناوى "وہکیلى نەفسى نەفیسى ھومايوون" بە واتای نوینەرى زاتى ھیزای موبارەک. ئەم پلە بەرزە وەک بریکارى شا کارى دەکرد و لە

یهك كات دا ههم له كاروبارى ئایینى دا وهك مهزنه پيشهواى ریبازى سهفهوى نوینهرى بوو و ههميش سهپهريشتیاری سهرحهم كاروبارى دونیایی به نازناوى "میری میران" ی له لایهن پاشایهوه دهكهوته ئەستۆی. له راستیدا به دیهینانى ئەم پله گرنه نیشاندهرى تیکۆشانى شاسمایله بۆ پرکردنهوهی كهآینی نیوان لایهنهكانى دینسالارى و دیوانسالارى حكومهته تازه دامهزراوهكهى دا(عبدى بيك شیرازى 1369: 580). سرووشتى بوو كهوا قزلباشان كه خوڤان به برپهه پشتمى فهمانهروايلهتى سهفهوى دهزانى پالیوراوى سهركهى وهگرتنى ئەم پلهيه بن كه له دواى شا خاوهنى زۆر ترين دهسهلات بوو له دهولهتى تازهدا(سبيقرى، 2006: 76). بهم پييه شاسمايل "حوسين بهگى لهلهى شاملوو" كه يهكى له پله دارانى قزلباش و ئەندامى دهستهى بههپزى "باوهر مهندانى تايهت و سۆفيانى لاهيجانى" بوو ههلبژارد (پارسا دوست، 1387: 281).

دوو ههمين ههنگاوى شاسمايل بۆ پرکردنهوهى كه له بهرى نیوان توركمانه قزلباشهكان و تاجيکه ئيرانييه كان، گۆپينى پلهى سهركى پياوانى ئایينى واته "مهزنه مهلا" بوو بۆ ههلبژاردنه يهكى سياسى. له بهر ئەوهى ئەم كاره برشت و توانستى سياسى ئەو كهسهى پيهه لادهبرد، ئەو دهبوو به پرديكى پيوهندى له نیوان ريزهكانى پياوانى ئایينى كه زۆربهيان ئيرانى بوون و لقی سياسى ناوهندى بهرپوه بهرايهتى كه له سهرهتای سهردهمى سهفهويدا له ژير پکيڤى فهماندهرانى قزلباشدا بوو. به مهبهستى پرکردنهوهى ئەم بۆشاييه گهورهيه به فهمانى شاسمايل "قازى شه مسه دىنى لاهيجانى" کۆنه مامۆستای سمايل له سهردهمى پيگه يشتنى له ناوچهى لاهيجان بۆ ئەم پله بهرزه ئایينيه ههلبژيردا و هاوکات ناوبراو راسپيردا تا سهرحهم كاروبارى ئایينى و گشت كاروبارى ئەوقاف و په ره پيدانى مهزه بهى شيعهى دوازه ئيمامى له گشت ناوچهكانى ولات بهرپوه بيات(جهانگشاى خاقان، 1364: 102؛ خواند مير، 1380: 468).

له دريژهى ئەم گۆرپانكارييه گرنه و چاره نووسازانه دا "مهممه د بهگى سفره چى ئستا جلوو" وهك سوپاسالار ياخود فهماندهى گشتى سوپا كه دواتر به "چايان سولتان" ناوزه دكرا و "دهده بهگى زۆلقه در" يش به بهرپرسيارىتى ئەرك و كارى قورچى باشى (سهركردهى چهكداران) و فهماندهى گشتى هيزه چهكدارهكانى قزلباش دهسنيشان كرا و ههروهها پۆستى كارگيڤرى تواچى باشى (جارچيڤتى) به عهبدى بهگى شاملوو سپيردا و سارۆ عهلى بهگى تهكه لووش كرا به مۆردارى شا(روملو،

۱۳۸۴: ۱۱۰؛ خواند میر، ۱۳۸۰: ج ۴، ۶۶). ھاوکات بە فەرمانى شاسمايل پۆستى وەزارەتى ديوانى بالآ (ناوەندى) کە تەنیا پلەيەک نزمتر بوو لە پۆستى وەکیلى شا، درا بە "ئەمیر زەکەریای گۆجەجى" کۆنە شالیارى بە ئەزموونى فەرمانرەوايى ئاق قۆيوونلووھەکان (نیومن ۱۳۹۳: ۵۷). ھەر وەک دەبینین زۆربەى ئەم پلە بەرزانە کە لە رووى سەربازى و کارگێرپيەوھ گەلن گرنگ بوون بە ھۆى بالآ دەستبوونى پایەبەرزانى قزلباش و رازیکردنیان بە بى لە بەر چاوغرتنى توورەبوونى ئییرانییە تاجیکەکان، بە فەرمانى راستەو خۆى شاسمايل بەوان دەبەخشرین (میچل ۱۳۹۷: ۵۳؛ پارسادوست ۱۳۸۷: ۲۸۱). لە راستیدا زالبوونى بارودۆخى سەربازيى و سوپاسالارنە لە ئییرانى سەرەتای سەدەى شانزەھەم و دامەزراندنى دەولەتى شیعەى سەفەوى بەرھەمى ھەلومەرجى ئەو رۆژگارە بوو کە خانەدانى سەفەوى بە سەرکردایەتى شا سمايل بە ھۆى بە کار ھینانى سیاسەتى ئاگر و ئاسن و گرتنە بەرى توندترین شپۆزى کوشتن و فەرھود کردن تپیدا سەرکەوت (نیومن، ۱۳۹۳: ۵۶). ھۆکارى پشۆزى و پووتیکردنى خەلک لەرێبازى سەفەوى شتیک بوو کە بە باوەرپى مینۆرپسكى دەکرى ناوى بنیین "ئیدئۆلۆژیای بەرھو گەشە". بەلام ئەم ئامانجە بە بى شمشیری قزلباشە سەرسوورەکان و درنایەتى لە پادەبەدەرى ئەوان نەدەگەبشتە پادەى دەسەلاتداریتى سیاسى و دامەزراندنى دەولەتیکى بەرفراوان (مینورسكى، ۱۳۷۸: ۸۳). بۆیە لەو سەردەمە بەدواوھ چەند زاراوھەيەكى وەک "قەلەمپەوى قزلباش، دەولەتى قزلباش و ولاتى قزلباشان" بۆ نیشاندانى رۆخسار و پیکھاتەى سەرەكى دەولەتى سەفەوى بە تەواوھتى سەلمینەرى ھیز و توانای سەرسوورھینەرى ئەم چينە شەرکەرە ھاتۆتە ناو لاپەرەکانى میژووھوھ (پارسا دوست، ۱۳۸۷: ۲۷۸-۲۷۹).

لە راستیدا خانەدانى سەفەوى دواى نزیکەى دوو سەدە تپکوشانى بى ووچان لە پینا و وەدەستھینانى دەسەلاتى دونیایى، کاتى دەرڤەتیان بۆ رەخسا و لە رینگى پلان و پیلانە سەرکەوتووھەکانى باوەرپمە ندانى تايبەت و سوڤيانى لاهیجانى و بە ھۆى سمايل میرزای چواردە سالان و پالپشتى بەردەوامى سوپای قزلباش توانیان تاج و تەختى پاشایەتى ئییرانى ئەو کات لە سەر ناوى خویان تاپۆ بکەن و ئەگەرچى ھەر لە سەرەتاوھ تووشى گەلن گرى و کۆسپى پر پیچ و پەنا و بەر بەستى تاقەتپرووکیین بوون، بەلام سەرکە و تووانە بەسەر گشتیان دا دەربازبوون و بە دامەزراندنى دەولەتیکى بەھیز، ھیدی ھیدی سنوورى فەرمانرەوايەتییەکیان بەرفراوانتر کرد (Brummet, 1996: 337).

له‌ ساڵی ١٥٠٣ شاسمایل له‌ درێژه‌ی سیاسه‌ته‌ فراوانخوازییه‌کانی دا به‌ سوپایه‌کی گران سه‌ره‌تا هێرشی کرده‌ سه‌ر ئه‌رزهنجان، عێراقی عه‌جه‌م، ئه‌سفه‌هان و هه‌ریمی فارس که‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی ئه‌لوه‌ند به‌گ و سوڵتان مرادی ئاق قۆیوونلوو بوو(روملو، ١٣٨٤: ٨٥-٩٤؛ خواند میر، ١٣٨٠: ٤٧٦). دواتر له‌ ساڵی ١٥٠٤ شاری کاشان، یه‌زد و ناوچه‌ی ئه‌به‌رقوو و هه‌ریمی مازنده‌رانیشی خسته‌ ژێر رکێفی ده‌سه‌لاتی خۆی (غفاری قزوینی، ١٣٤٣: ٢٧١؛ عبیدی بیک شیرازی، ١٣٦٩: ٤٦). له‌ ساڵی ١٥٠٦ هه‌ریمه‌کانی سنووری رۆژئاوا و ویلایه‌تی کوردستان و دیاربه‌کر، دوای شه‌رێکی گران و کوشتاریکی بێ به‌زه‌یانه‌ خرایه‌ سه‌ر سنووری فه‌رمانه‌وه‌ایه‌تی سه‌فه‌ویان(سرور، ١٣٧٤: ٤٤-٤٦-٤٨-٥٢؛ فلسفی ١٣٣٢: ٢٦).

ساڵی ١٥٠٨ به‌ هێرشکردنی سه‌ر عێراقی عه‌ره‌بی و داگیرکردنی به‌غدا یه‌خته‌ی دێرینی خه‌لافه‌تی ئیسلامی و دواترین قۆناغی فه‌رمانه‌وه‌ایانی ئاق قویونلوو، ده‌رفه‌تیکی زی‌پین هاته‌کایه‌ بۆ هینانه‌ی خه‌ونی دێرینی شاسمایل و باییرانی به‌ مه‌به‌ستی ده‌ست به‌ سه‌رداگرته‌ی شه‌ره‌کانی نه‌جه‌ف و که‌ربه‌لا که‌ له‌ روانگه‌ی شیعه‌ مه‌زه‌به‌کان به‌ پیرۆز داده‌نرێن و هاوکات له‌ روی ستراژییه‌وه‌ گرنگیه‌کی له‌ راده‌ به‌ده‌ری بۆ ده‌وله‌تی شیعه‌ی سه‌فه‌وی هه‌بوو(روملو، ١٣٨٤: ١٠٣؛ منشی قمی، ١٣٨٣: ١، ٩٤). ئینجا داگیرکردنی ناوچه‌کانی دزفول، شوشته‌ر و خورهم ئاوا له‌ هه‌ریمی خوزستان و شاری گرنگی شیراز له‌ باشووری ئێران سنووری ده‌سه‌لاتی شاسمایلیان فراوانتر کرد(غفاری قزوینی ١٣٤٣: ٢٧٢؛ خواندمیر ١٣٨٠: ٤٩٨؛ سرور ١٣٧٤: ٥٣-٥٥).

له‌ درێژه‌ی ئه‌م هه‌لمه‌تانه‌ له‌ ساڵی ١٥٠٩ ناوچه‌کانی شه‌روان، ده‌ربه‌ند، شه‌ماخی و باکو له‌ باکووری ئازربایجان(خواند میر، ١٣٨٠: ٥٠٧؛ عبیدی بیک شیرازی، ١٣٦٩: ٥٠) و ساڵی ١٥١٠ هه‌ریمی پان و به‌رینی خۆراسان و هێراتی پایته‌ختی ته‌یمووریان له‌ رۆژه‌لاتی ئێرانی که‌ ئۆزبه‌که‌کان داگیریان کرد بوو خسته‌ ژێر رکێفی ده‌سه‌لاتی خۆی(خواندمیر، ١٣٧٠: ٦٨؛ غفاری فرد، ١٣٧٦: ١٠٩-١١١) و به‌م شیوازه‌ له‌ ماوه‌ی نزیکه‌ی ١٠ ساڵ شاسمایل توانی به‌ پالپشتی سوپای وێرانکه‌ری قزلباش و هێرشه‌ به‌رده‌وامه‌ کانیان زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری ناوچه‌کانی په‌رش و بِلّوی ئێرانی بخاته‌ سه‌ر سنووری ده‌وله‌ته‌ تازه‌که‌ی و ده‌سه‌لاتیکی یه‌کانگیر و سه‌رتاسه‌ری به‌سه‌ریاندا به‌سه‌پینیت(الحسینی، ١٣٧٩: ٦٢؛ قوزانلو، ١٣١٥: ١، ٣٧٢؛ سرور، ١٣٧٤: ٥٧-٦٣).

ئهنجامهكان:

- سهفه و ییهكان له بنهچهدا بنه ماله یهکی دهره بهگ بوون که له دۆخیکی پر له کاره ساتی کوشتن و بپین و فه رهو دکردندا، له نیوهی دووه می سهدهی سیزده هه م و له ناوچه یهکی ناوهندی ده سه لاتی ئیلخان هکانی ئازربایجان و له شاری ئه رده ویل سهریانه له داوه. ناوی ده وله تی سه فه وی له ناوی دامه زری نه ری ری بازی سه فه وی واتا "شیخ سه فیه ددین ئه بولفه تح ئیسحاقی ئه رده ویلی" (۱۲۵۲-۱۳۳۴) وه رگی راوه.
- هه ولی خۆ سازدانی هیمانه ی به ره و پێش بردنی بیرو باوه ری مه زه به یی که له شیخ سه فیه وه ده سته ی پێ کردبوو، دواتر له سیبه ری هه ول و ماندوو بوونی بپوو چانی سولتان جونه يد (۱۴۲۹-۱۴۶۰) و هه یه ری کوری به تۆخی رهنگی دایه وه و به کارو کرده ی سه ربازی رووی له پاوانخوازی و فه رمانه وای سیاسی کرد.
- ئه گه رچی به کوژرانی شیخ هه یه ر، بزوو تنه وه ی سه فه وی بۆ دووه م جار له گۆر په پانی شه ردا سه روکی خۆی له ده س دابوو، به لام هیز و برشتی ده روونی بپ و چانی به ره وه گه شه و پێشکه وت پالی پپوه نا تا کۆ ئه م رپبازه سو فیه گه ربیه پپ بنیته قوناغیکی هه ستیارت.
- سولتان عه لی وه ک کوره گه وه ی شیخ هه یه ر و جیگره وه ی باوکی، له کاتی را کردن به ره و ئه رده ویل، به نزیکه بوونه وه ی سو پای ئاق قویو ونلوو، هه ر ئه وه نده ی که هه ستی کرد ژیا نی له مه ترسی دایه و ئه سته مه گیانی رزگار بپ، سما یلی برا بچوو که که ی که تازه پپی نابوو ه ته مه نی هه شت سالییه وه، به جیگره وه و پپشه وای رپبازی سه فه وی دانا و داواشی لیکرد که وا تۆله ی خوینی برا و باوک و باپیری له تۆر ه مه ی حه سه ن پاشا بکاته وه.
- سما یل میرزا له ده قه ری لاه یجان بۆ ماوی نزیک ۵ سال خۆی شارده وه، جگه له کارکیا میرزای به خپوکه ری که به به رده وامی ئاگی لی بوو و له هه ره شه و مه ترسییه کانی سو پای ئاق قویو ونلوو ده یپاراست له لایهن که سیک به ناوی شه مه سد دین محه مه دی لاه یجانی گه یلانی (۱۴۱۷-۱۵۰۷) زۆر به توندوتۆلی له سه ر مه زه به ی شیعه ی دوا زده ئیمامی په ره رده کرا و پپگه یه ندرا.
- له ماوه ی سالانی (۱۴۹۴-۱۵۰۱) وانه چروپه کانی جه نگا وه ری، زۆرانبازی و شیوازه کانی هونه ری شه پرکردن و چۆنیه تی سه رکر دایه تی کردنی سوپا و خۆ پاراستن و چۆنایه تی هپرش بردنه سه ر

دوژمنه‌کان له لایهن تاقمیکی بچووکی هه‌وت که‌سی به ناوی "سۆفیانی لاهیجانی" که به نازناوی "باوه‌ر مه‌ندانی تایبه‌ت" ده‌ناسرێن، به چ‌ر و پ‌ری فیری سمایل کران.

- له ئەنجامی سه‌رکه‌وتن له کۆمه‌لی شه‌ری گ‌رنگ و میژوووی له به‌اری سا‌لی ١٥٠١ سمایل میرزا جله‌وی هه‌ریمی پان و به‌رینی نازربایجانی گ‌رته ده‌ست و به‌ گ‌رتنی ته‌وریزی پایته‌خت له هاوینی هه‌مان سا‌لد و له ته‌مه‌نی پا‌زده سا‌لی تاجی نایه سه‌ر و خۆی به شای ئێران ناساند و دامه‌زراندنی ده‌وله‌تی سه‌فه‌ویی راگه‌پاند که له راستیدا ده‌رئه‌نجامی دوو سه‌ده خۆسازدان و تیکۆشانی هێمنانه و به‌رده‌وامی بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌ویییه‌کان بوو.

لیستی سه‌رچاوه‌کان:

کتیبه‌ به‌لگه‌نامه‌یییه‌کان:

- فریدون بیگ، احمد پاشا (١٨٤٨م) منشات السلاطین، ٢ جلد، اسطانبول.
- موسوی فندرسکی، ابوطالب (١٣٨٨ه.ش) تحفه‌العالم در اوصاف و اخبار شاه سلطان حسین، به کوشش رسول جعفریان، کتابخانه‌ی موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی، تهران.
- ثابتیان، ذبیح‌الله، (١٣٤٣ه.ش)، اسناد و نامه‌های تاریخی دوره‌ی صفویه، کتابخانه‌ی ابن سینا، تهران.
- نوایی، عبدالحسین، (١٣٥٣ه.ش)، شاه عباس اول (مجموعه اسناد و مکاتبات تاریخی) دو جلد، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، تهران.
- سه‌رچاوه‌ په‌سه‌نه‌کانی سه‌فه‌وی به زمانی فارسی:
- ابن بزاز، توکلی بن اسماعیل بن حاجی ال‌اردبیلی (١٣٧٣ه.ش) صفوه‌الصفاء، به تصحیح غلامرضا طباطبایی مجد، تبریز.
- بدلیسی، شرف‌الدین بن شمس‌الدین (١٣٧٧ه.ش) شرفنامه، تاریخ مفصل کردستان، به تصحیح ولادیمیر ولیامینوف زرنوف، نشر اساطیر، تهران.
- بوداق قزوینی، منشی (١٣٧٨ه.ش) جواهر الاخبار، مقدمه و تصحیح و تعلیقات محسن بهران نژاد، نشر میراث مکتوب، تهران.
- پیرزاده زاهدی، شیخ حسن ابن شیخ ابدال (١٣٤٣ه.ش) سلسله‌النسب صفویه، چاپخانه ایرانشهر، برلین.
- ترکمان، اسکندر بیگ (١٣٨٢ه.ش) تاریخ عالم‌آرای عباسی، با اهتمام و تنظیم ایرج افشار، نشر امیر کبیر، تهران.

- جنابذی، میرزا بیک (ه.ش. ۱۳۸۷) روضه‌الصفویه، به کوشش غلامرضا طباطبایی مجد، بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار، تهران.
- الحسینی، خورشاه ابن قباد (ه.ش. ۱۳۷۹) تاریخ ایلچی نظام شاه، تصحیح، تشحیه، توضیح و اضافات؛ دکتر محمد رضا نصیری- کوئیچی هانه‌دا، نشر آثار و مفاخر فرهنگ، تهران.
- خاتون آبادی (ه.ش. ۱۳۵۲) وقایع السنین و الاعوام، خاتون آبادی، انتشارات کتابفروشی اسلامیه، تهران.
- خواند میر، امیرمحمود (ه.ش. ۱۳۷۰) تاریخ شاه اسماعیل و شاه طهماسب صفوی (ذیل تاریخ حبیب السیر)، تصحیح و تحشیه محمدعلی جراحی، نشر گستره، تهران.
- خواندمیر، غیاث‌الدین (ه.ش. ۱۳۸۰) تاریخ حبیب السیر فی اخبار افراد بشر، به کوشش جلال‌الدین همایی، نشر خیام، تهران.
- خنجی اصفهانی، فضل‌الله بن روزبهان (ه.ش. ۱۳۴۱) عالم‌آرای امینی، نسخه عکسبرداری شده توسط مجتبی مینوی، کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران.
- روملو، حسن بیک (ه.ش. ۱۳۸۴) احسن‌التواریخ، به اهتمام دکتر عبدالحسین نوایی، نشر اساطیر، تهران.
- شکری، یدالله (ه.ش. ۱۳۵۰) عالم‌آرای صفوی (شاه اسماعیل)، نشر بنیاد فرهنگ ایران، تهران.
- صفوی، سام میرزای (ه.ش. ۱۳۴۸) تحفه‌ی سامی، تصحیح وحید دستگردی، کتابفروشی فروغی، تهران.
- غفاری قزوینی، قاضی احمد (ه.ش. ۱۳۴۳) تاریخ جهان‌آرا، نشر حافظ، تهران.
- فسایی، حسین (ه.ش. ۱۳۱۴) فارسنامه‌ی ناصر، نشر سنایی، تهران.
- قزوینی، ابولحسن (ه.ش. ۱۳۶۷) فوایدالصفویه، تصحیح، مقدمه و حواشی مریم میراحمد، موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگ، تهران.
- قزوینی، یحیی (ه.ش. ۱۳۱۴) لب‌التواریخ، نشر موسسه خاور، تهران.
- قسطنونیلی، لطیفی (ه.ش. ۱۳۱۴) تذکره لطیفی، اقدام مطبعه سی، استانبول.
- لاهیجی، علی بن شمس‌الدین بن حاجی حسن (ه.ش. ۱۳۵۲) تاریخ خانی، تصحیح منوچهر ستوده، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، تهران.
- منشی قمی، قاضی احمد بن شرف‌الدین حسین حسینی (ه.ش. ۱۳۸۳) خلاصه‌التواریخ، تصحیح دکتر احسان اشراقی، نشر دانشگاه تهران، تهران.
- نویدی شیرازی، عبدی بیک (ه.ش. ۱۳۶۹) تکمله‌الخبار، تاریخ صفویه از آغاز تا ۹۷۸ هجری قمری، با مقدمه و تصحیح و تعلیقات عبدالحسین نوایی، نشر نی، تهران.

- واله اصفهانی، محمد یوسف (ه.ش. 1372.ه.ش) خلد برین، ایران در روزگار صفویان، به کوشش میر هاشم محدث، مجموعه انتشارات ادبی و تاریخی، موقوفه دکتر محمود افشار یزدی، تهران.
- مستوفی، حمدالله (ه.ش. 1362.ه.ش) نزهه القلوب، در صفت بلدان و ولایات و بقاع، به سعی و اهتمام گی لسترنج، دنیای کتاب، تهران.
- ناشناس (ه.ش. 1364.ه.ش) جهانگشای خاقان، مقدمه الله دتا مضطر، مرکز تحقیقات فارسی ایران و پاکستان، اسلام آباد.

گه‌شتنامه‌کان:

- امیری، منوچهر (ه.ش. 1381.ه.ش) سفرنامه‌های ونیزیان در ایران، سفرنامه‌های ونیزیانی که در زمان اوزون حسن آق قویونلو به ایران آمده‌اند، نشر خوارزمی، تهران.
- دلاواله، پیتز (ه.ش. 1384.ه.ش) سفرنامه‌ی پیتزدلاواله، ترجمه‌ی شجاع الدین شفا، نشر علمی فرهنگی، تهران.

تویژینه‌وه میژووپییه‌کان به زمانی فارسی:

- ابی صعب، ربو لاجوردی (ه.ش. 1397.ه.ش) تغییر مذهب در ایران، دین و حکومت امپراتوری صفویه، ترجمه رفعت خواجه‌یار، چاپ سوم، انتشارات تمدن علمی، تهران.
- استرآبادی، سید حسن حسینی (ه.ش. 1364.ه.ش) از شیخ صفی تا شاصفی، از تاریخ سلطانی، به اهتمام احسان اشراقی، انتشارات علمی، تهران.
- پارسادوست، منوچهر (ه.ش. 1387.ه.ش) شاه اسماعیل صفوی، پادشاهی با اثرهای دیرپای در ایران و ایرانی، نشر سهامی انتشار، تهران.
- پتروشفسکی، ایلیا پاولیچ (ه.ش. 1363.ه.ش) اسلام در ایران، ترجمه کریم کشاورز، نشر پیام، چاپ هفتم، تهران.
- جعفریان، رسول (ه.ش. 1387.ه.ش) نقش خاندان کرکی در تاسیس و تداوم دولت صفوی، نشر علم، تهران.
- حسنی، عطاالله (ه.ش. 1388.ه.ش) کلاه ترک از آغاز تا ظهور صفویان، تاریخ ایران ش 5-7، تهران.
- سیوری، راجر (ه.ش. 1380.ه.ش) در باب صفویان، ترجمه‌ی رمضان علی روح الهی، نشر مرکز، تهران.
- سرور، غلام (ه.ش. 1374.ه.ش) تاریخ شاه اسماعیل صفوی، ترجمه‌ی محمدباقر آرام، نشر دانشگاهی، تهران.
- کسروی، احمد (ه.ش. 1379.ه.ش) شیخ صفی و تبارش، نشر فردوس، تهران.
- لوسکایا، پیگو و سایر نویسنده‌گان شوروی (ه.ش. 1354.ه.ش) تاریخ ایران از دوران باستان تا پایان سده هجدهم میلادی، ترجمه کریم کشاورز، انتشارات پیام، چاپ چهارم، تهران.
- فلسفی، نصرالله (ه.ش. 1332.ه.ش) جنگ چالدران، نشر دانشگاه تهران، تهران.
- قوزانلو، جمیل (ه.ش. 1315.ه.ش) تاریخ نظامی ایران، نشر مطبوعات تهران، تهران.

- غفاری فرد، عباس قلی (١٣٧٦ه.ش) روابط صفویه و ازبکان، نشر وزارت امور خارجه، تهران.
 - غفاری فرد، عباس قلی (١٣٨٥ه.ش) از ساسانیان تا افشاریه، نشر فردوس، تهران.
 - مزاولی، میشل (١٣٨٨ه.ش) پیدایش دولت صفوی، ترجمه یعقوب آژند، نشر گستره، تهران.
 - مینورسکی، ولادیمیر (١٣٧٨ه.ش) سازمان اداری حکومت صفوی، با تحقیقات و حواشی و تعلیقات مینورسکی بر تذکره الملوک، ترجمه مسعود رجب نیا، با حواشی و فهراس و مقدمه و امعان نظر محمد دبیر سیاقی، انجمن کتاب و کتابفروشی زوار، تهران.
 - مینورسکی، ولادیمیر (١٣٧٥ه.ش) تاریخ شروان و دربند، ترجمه محسن خادم، نشر بنیاد دایره‌المعارف اسلامی، تهران.
 - میچل، کالین (١٣٩٧ه.ش) سیاست ورزی در ایران عصر صفوی، قدرت، دیانت، بلاغت، ترجمه‌ی حسن افشار، نشر فرهنگ جاوید، تهران.
 - نوایی، عبدالحسین و غفاریفرد، عباس‌قلی (١٣٩٤ه.ش) تاریخ تحولات سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی ایران در دوران صفویه، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت) مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی، چاپ دهم، تهران.
 - نیومن، اندرو. جی (١٣٩٣ه.ش) ایران صفوی، ترجمه عیسی عبدی، بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه، چاپ اول، تهران.
 - هینتس، والتر (١٣٦٢ه.ش) تشکیل دولت ملی در ایران، حکومت آق قویونلو و ظهور دولت صفوی، ترجمه کیکاووس جهان‌داری، انتشارات خوارزمی، تهران.
- سه‌رچاوه‌کان به زمانی کوردی:**
- تققوش، محمهد سهیل (٢٠١٢ز) میژووی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی، وه‌رگیڕانی، سالار محمهد، چاپخانه‌ی پوژ هه‌لات، هه‌ولێر.
 - سییفری، راجر (٢٠٠٦ز) ئیڕانی سه‌رده‌می سه‌فه‌وی، وه‌رگیڕانی سه‌لاحه‌ددین ئاشتی، بنکه‌ی ژین، سلیمانی.
- سه‌رچاوه‌کان به زمانی عه‌ره‌بی:**
- اسپیناچی پاشا‌زاده، محمد عارف مترجم ارزرومی (١٣٠٩ه.ش) انقلاب الاسلام بین الخاص و العام، نسخه‌ی خطی کتابخانه ملی تهران، شماره‌ی ١٦٣٤، تهران.
 - معلوف، ر. ک. لويس (١٣٧٧ه.ش) المنجد، ج ٢، ترجمه‌ی مصطفی رحیمی اردستانی، نشر صبا، تهران.
 - کربلایی تبریز، حافظ حسین (١٣٤٤ه.ش) روضات الجنان و جنات الجنان، تصحیح جعفر سلطان القرائی، تهران.

سه‌رچاوه‌کان به‌ زمانی ئینگلیزی:

- A. H. Morton (1996) The Early Years of Shah Ismail in the Afdal al-tavarikh and Elsewhere, in Safavid Persia: The History and Politics of an Islamic Society , ed. C. Melville.
- Edward Browne (1966), A Literary History of Persia, vol. IV. Modern items, (1500-1924). Cambridge. The university Press.
- H. R. Roemer,(1980)The Safavid Period, The Cambridge History of Iran, Cambridge University Press, London.
- Jean Aubin (1988) L'Avenement des Safavides reconsiders, Moyen Orient et Ocean Indien. Vol. 5.
- Jean Calmard (1993)Les ritulas sgiites et le prouvoir: 1, imposition du shiisme safavid: eulogios et maledictions canoniques, in Etudes Safavides, ed, J.Calmard paris.
- Palmira Brummet (1996)The Shadow of Shah Isma,il Safavi: Plotical Rhetoric and, Divine, kingship, in Medieval Christian Perceptions of Ismail ed. J Tolan, New Yotk.

Establishment Of a Safavid State in Iran

Nimat Shahab Haji

Department of History, College of Arts, Salahuddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq
Nimat.haji@su.edu.krd

P.D. Khalil Ali Murad

Department of History, College of Arts, Salahuddin University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq
Khalil.murad@su.edu.krd

Keywords: *Safavid family, Azerbaijan region, Qizilbash army, Ardewel, Taurus, First Shah Ismail the First, Safavid state.*

Abstract

The establishment of the Safavid state in the year 1501 on the hands of the Shah Ismail the First (1501-1722) is considered one of the most important stages in the history of Iran, given the early beginning of the formation of this new state and its independence from foreign powers, especially the Mongols and Ilkhanade empires, who had already occupied Iran in two stages, one after the other. Although some researchers believe that they belonged to the Safavid family, which did establish a national state in Iran, there is little evidence to support this view. However, we can

say that the arrival of the Safavid family, the national identity begun within the boundaries of the newly established state, it is important to remember that it did not reach national security, until a new state was created. In the aftermath of this discussion, we have tried to shed light on the foundations of the Safavid family and the reasons for their emergence and development, as well as the way in which they came to power. In this regard, the study seeks to highlight the important aspects of religious, social, political, military, and even important areas under the control of the Safavid family. With the highlight of the important reasons behind the steps taken by Sheikh Ismail, the son of Sheikh Haider, to establish an independent state in one of the most complex and turbulent regions of Azerbaijan in early sixteenth-century Iran.

المخلص

يعد تأسيس الدولة الصفوية في سنة 1501م على يد شاه اسماعيل الأول من المراحل المهمة في تاريخ إيران الحديث، وذلك لأن بداية وتأسيس تلك الدولة الفتية كانت بمنأى عن التدخلات الخارجية ولاسيما سلطة المغول الإلخانيين، التي تمكنت في عهدين مختلفين من احتلال إيران، على الرغم من انه هناك من الباحثين من يرى ان الصفويون كانوا أول من أسسوا دولة قومية في إيران، ولكن لا توجد قرائن كثيرة تدعم هذا الزعم، بالرغم من ذلك يمكن ان نعد تأسيس الدولة الصفوية في إيران بداية ارهاصات ظهور الفكر القومي فيها، ولكن لم تنعم بالاستقرار المطلوب بحيث يجعل دولة الصفويين الى دولة قومية إيرانية، انطلاقاً من هذا المفهوم، حاولنا في هذا البحث ان نسلط الضوء على اصول اسرة الصفويين و عوامل ظهورهم و نهوضهم وكيفية وصولهم الى سدة الحكم، حاول البحث تتبع العوامل: الدينية و الإجتماعية و السياسية و العسكرية في بلورة سلطة الصفويين فضلاً عن دور بعض المناطق في ذلك، كما وتم التركيز في هذا البحث على أهم الأسباب التي ادت الى ان تخطو شيخ اسماعيل ابن شيخ حيدر خطواته الحثيثة نحو تأسيس دولته في منطقة تعد بؤرة المشاكل في أذربيجان الإيرانية خلال القرن السادس عشر للميلاد.

الكلمات المفتاحية: الأسرة الصفوية، إقليم أذربيجان، جيش قزلباش، أربيل، تبريز، شاه اسماعيل، الدولة الصفوية.